Dosarul nr. 3-102/22
2-19150385-02-3-14032022

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

11 iulie 2024 municipiul Chișinău

Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ
al Colegiului civil, comercial şi de contencios administrativ
al Curţii de Apel Chișinău

În componenţa:
Preşedintelui completului, judecătorul Mîra Ghenadie
Judecătorilor Bostan Angela și Dașchevici Grigore
Grefier Vascan Diana

examinând în şedinţă publică, acțiunea în contencios administrativ înaintată de Balan Gheorghe împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea actelor administrative individuale defavorabile,

A C O N S T A T A T :

Obiectul și temeiurile acțiunii deduse judecății:

La 19 septembrie 2019, Balan Gheorghe a depus acțiune în contencios administrativ, completată la 30 septembrie 2019, împotriva Consiliului Superior al Magistraturii, într-un final, solicitând:

1) anularea raportului nr. 211s-299 p/m din 17 aprilie 2018 întocmit de inspectorul-judecător principal Clima Nicolae, pe marginea controlului efectuat la autosesizarea Inspecției judiciare în privința judecătorului Balan Gheorghe;

2) anularea raportului nr. 412s-578p/m din 23 mai 2018 întocmit de inspectorul-judecător principal Clima Nicolae, pe marginea controlului efectuat la autosesizarea Inspecției judiciare în privința judecătorului Balan Gheorghe;

3) anularea hotărârii completului de admisibilitate nr. 1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 22/9 din 3 septembrie 2018, prin care a fost efectuat raportul pe marginea controlului la autosesizarea Inspecției judiciare, inspector-judecător al Inspecției judiciare, Clima Nicolae din 17 aprilie 2018, în privința judecătorului Balan Gheorghe și transmise materialele spre examinare Plenului Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii;

4) anularea hotărârii completului de admisibilitate nr. 1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 23/9 din 3 septembrie 2018, prin

care a fost admis raportul pe marginea controlului efectuat la autosesizarea inspectorului-judecător, Nicolae Clima din 23 mai 2018, în privința judecătorului Gheorghe Balan și transmise materialele spre examinare Plenului Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii;

5) anularea hotărârii Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019, prin care s-au constatat abaterile disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b) și c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, în acțiunile judecătorului Balan Gheorghe, în cauza disciplinară intentată în temeiul autosesizărilor inspectorului-judecător principal, Clima Nicolae nr. 819m din 01 martie 2018 și nr. 1752m din 02 mai 2018, și aplicată sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 6 alin.(1) lit. d), eliberarea din funcția de judecător;

6) anularea hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 296/17 din 23 iulie 2019, cu privire la contestarea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019, prin care s-a admis contestația depusă de Balan Gheorghe;

7) încetarea procedurii disciplinare din motiv că nu au fost comise abaterile disciplinare.

În motivarea acțiunii sale, reclamantul Balan Gheorghe, a indicat că, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a casat hotărârea Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019, în partea ce se referă la sancționarea sa în temeiul art. 6 alin. (1) lit. d) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, și aplicată sancțiune sub formă de eliberare de la serviciu și adoptată hotărâre nouă, prin care i-a fost aplicată sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 6 alin. (1) lit. b) sub formă de mustrare, fiind constatată abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. b) și c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

Reclamantul a relatat că atât scrisoarea de însoțire a vicepreședintelui Curții de Apel Chișinău, Iurie Iordan, expediată în adresa Inspecției judiciare pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 4-35/3-626 din 27 februarie 2018, înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii cu nr. 819m, la 27 februarie 2018, prin care a fost expediată copia deciziei din 4 octombrie 2017 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, pe cauza penală de învinuire a lui Cioara Alexei, cât și scrisoarea de însoțire a vicepreședintelui Curții de Apel Chișinău, Iurie Iordan, expediată în adresa Consiliului Superior al Magistraturii nr. 4-35/1-1066 din 26 aprilie 2018, înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii cu nr. 1752m, la 27 aprilie 2018, prin care a fost expediată copia deciziei din 9 februarie 2018 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, pe cauza penală de învinuire a lui Zaharia Cristian, nu constituie sesizare, în sensul prevăzut de art. 20 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, întrucât semnatarul (titularul) acestora nu era (și nici nu este) subiect cu drept de sesizare, în sensul art. 19 din aceiași Lege.

Reclamantul a invocat că potrivit încheierii nr. 819m din 1 martie 2018 de autosesizare a inspectorului-judecător principal, Clima Nicolae, la 27 februarie 2018

în Consiliul Superior al Magistraturii, de la Curtea de Apel Chișinău, a parvenit copia deciziei din 4 octombrie 2017, potrivit căreia a fost admis apelul procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate și Cauze Speciale, casată parțial, ca vădit ilegală, sentința din 12 aprilie 2017, în privința lui Cioară Alexei, adoptată de judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Central, Balan Gheorghe, cu pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Reclamantul a notat că fără indicarea temeiului juridic, inspectorul-judecător principal, Clima Nicolae a considerat necesar ca Inspecția judiciară să se autosesizeze în baza informației parvenite de la Curtea de Apel Chișinău cu privire la motivele de anulare a sentinței din 12 aprilie 2017, în privința lui Cioară Alexei, adoptată de judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Central, Balan Gheorghe pentru verificarea existenței sau inexistenței faptelor, care pot constitui temeiuri de abateri disciplinare.

Reclamantul a precizat că potrivit raportului nr. 211s - 299p/m din 17 aprilie 2018 întocmit de inspectorul-judecător principal, Clima Nicolae, s-a indicat cu referire la prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, precum că sesizarea privind faptele care pot constitui abateri disciplinare, comise de judecători, poate fi înaintată de orice persoană, astfel fiind transcrise eronat motivele autosesizării din conținutul încheierii de autosesizare, deși de la Curtea de Apel Chișinău nu parvenise informația indicată de inspector.

Reclamantul a relevat că în baza încheierii de autosesizare nr. 1752m din 2 mai 2018 a inspectorului-judecător principal, Clima Nicolae, la 27 aprilie 2018 în Consiliul Superior al Magistraturii, de la Curtea de Apel Chișinău, a parvenit copia deciziei din 09 februarie 2018, potrivit căreia au fost admise apelurile declarate de procurorul în Procuratura mun. Chișinău, oficiul Botanica, Barbalat Nadejda și de succesorul părții vătămate Ursul Vladimir, Buca Elena, cu casarea ca lovită de nulitate absolută, a sentinței din 20 martie 2017 în privința lui Zaharia Cristian, adoptată de judecătorul Balan Gheorghe de la Judecătoria Chișinău, sediul Central, cu pronunțarea unei hotărâri noi potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Reclamantul consideră că inspectorul-judecător principal Clima Nicolae a reprodus selectiv conținutul art. 19 alin. (1), (2) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, or, alineatul 1 conține patru litere a), b), c) și d), considerând necesar, ca Inspecția judiciară să se autosesizeze în baza informației parvenite de la Curtea de Apel Chișinău cu privire la motivele de anulare a sentinței din 20 martie 2017 în privința lui Zaharia Cristian, adoptată de judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Central, Balan Gheorghe, pentru verificarea existenței sau inexistenței faptelor, care pot constitui temeiuri de abateri disciplinare.

Reclamantul a menționat că potrivit raportului nr. 412s-578p/m din 23 mai 2018 întocmit de inspectorul-judecător principal Clima Nicolae, cu referire la prevederile art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, a fost indicat că sesizarea privind faptele care pot constitui

abateri disciplinare, comise de judecători, poate fi înaintată de orice persoană, deși, de la Curtea de Apel Chișinău, nu parvenise informația indicată de către inspector.

Reclamantul susținut că inspectorul-judecător principal Clima Nicolae a reacționat la pretinsele sesizări a doi subiecți distincți cu drept de sesizare, vicepreședintele Curții de Apel Chișinău, Iordan Iurie, în temeiul art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014 și, însăși Inspecției judiciare, în propria persoană, prin autosesizare, în temeiul art. 19 alin. (1) lit. d) din Legea nominalizată, deși în ambele cazuri lipsesc subiecții respectivi, întrucât ambii nu întrunesc condițiile legale pentru asemenea competențe, neavând o anumită formă de interes juridic în aceste chestiuni.

Reclamantul a invocat că prin acceptarea scrisorilor de însoțire ale vicepreședintelui Curții de Apel Chișinău, Iordan Iurie și aprecierea acestora drept informații parvenite de la Curtea de Apel Chișinău cu privire la motivele de anulare a sentinței, care i-au permis emiterea încheierilor de autosesizare cu denaturarea conținutului deciziilor Curții de Apel Chișinău, inspectorul-judecător Clima Nicolae, cât și Iordan Iurie, au comis ilegalități în privința dânsului, prin faptul că nu erau și nici nu sunt subiecți cu drept de sesizare în sensul Legii cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014.

La fel, reclamantul a notat că scrisorile de însoțire ale vicepreședintelui Curții de Apel Chișinău, Iordan Iurie, nu sunt nici informații cu privire la motivele de anulare a sentințelor și nici sesizări în înțelesul legii, întrucât nici una din ele nu respectă condițiile de formă și conținut prevăzute de art. 20 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014.

Reclamantul a mai menționat că în situația acceptării scrisorilor de însoțire ale vicepreședintelui Curții de Apel Chișinău, Iordan Iurie și aprecierii acestora drept sesizări, acestea trebuiau înregistrate, conform prevederilor art. 21 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, în secretariatul Consiliului Superior al Magistraturii, însă una din ele a fost expediată de către titularul (semnatarul) acestora direct în adresa Inspecției judiciare, iar alta (la o diferență de timp de doar două luni, de către aceeași persoană), în adresa Consiliului Superior al Magistraturii.

În acest sens, reclamantul a afirmat că nici Curtea de Apel Chișinău și nici Curtea Supremă de Justiție nu au emis careva decizii interlocutorii, conform prevederilor art. 218, 342, 417 și 435 din Codul de procedură penală. Respectiv, anularea sentințelor judecătorești nu constituie temei pentru emiterea încheierilor de autosesizare și inițierea verificărilor privind existența sau inexistența faptelor, care pot constitui abateri disciplinare.

Reclamantul a remarcat faptul că inspectorul-judecător principal Clima Nicolae, după recepționarea deciziilor instanței de apel, nu a propus evaluarea extraordinară a performanțelor lui Balan Gheorghe de către Colegiul de evaluare care este unicul organ investit prin lege, potrivit art. 12-13, 23 din Legea privind selecția, evaluarea

performanțelor și cariera judecătorilor nr. 154 din 05 iulie 2012, cu dreptul de a stabili nivelul de cunoștințe și aptitudini profesionale ale judecătorilor, cât și a capacității de a aplica cunoștințele teoretice și aptitudinile necesare în practica profesiei de judecător, de a aprecia corespunderea sau necorespunderea evidentă a judecătorului cu funcția pe care o deține, a cărui hotărâre constituie temei de drept pentru suspendarea din funcție și pentru inițierea de către Consiliul Superior al Magistraturii a procedurii de eliberare a persoanei din funcția de judecător (art. 23 alin. (3) din Legea privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor nr. 154 din 05 iulie 2012) fiind un temei distinct de cel prevăzut la art. 25 alin. (1) lit. f) din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544-XIII din 20 iulie 1995, eliberarea din funcție urmare a comiterii unei abateri disciplinare specificate în Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor.

În opinia reclamantului, adoptarea încheierilor de autosesizare a avut loc ilegal, întrucât art. 19 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, prescrie în care situații Inspecția judiciară are dreptul de autosesizare, întrucât încheierile menționate nu au fost emise în urma controalelor efectuate în condițiile prevăzute de art. 72 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947-XIII din 19 iulie 1996 sau recepționării raportului privind rezultatele evaluării integrității instituționale, întocmit de către Centrul Național Anticorupție.

Reclamantul a relevat că emiterea încheierilor de autosesizare a avut loc cu încălcarea principiilor legalității, respectării independenței justiției și echității procedurii disciplinare privind judecătorii, precum și a principiilor legalității, respectării independenței judecătorului, autorității de lucru judecat și imparțialității activității Inspecției judiciare, cu scopul de a crea premise necesare pentru tragerea la răspundere disciplinară și excluderea din magistratură, pentru criticile aduse public, ceea ce în opinia reclamantului, reprezintă o violare a prevederilor art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (dreptul la libertatea de exprimare).

Reclamantul a mai punctat că după recepționarea scrisorii de însoțire a vicepreședintelui Curții de Apel Chișinău, Iurie Iordan, expediată în adresa Inspecției judiciare pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 4-35/3-626 din 27 februarie 2018, înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii la nr.819m la 27 februarie 2018, inspectorul-judecător principal Clima Nicolae, contrar prevederilor art. 23 alin. (2) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2017 și-a repartizat sie însăși procedura, or, rezoluția cu semnătura președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, Micu Victor a fost aplicată, la o dată neindicată, pe încheierea de autosesizare a inspectorului-judecător principal, Clima Nicolae nr. 819m din 1 martie 2018. La fel, după recepționarea scrisorii de însoțire a vicepreședintelui Curții de Apel Chișinău, Iordan Iurie, expediată în adresa Consiliului Superior al Magistraturii nr. 4-35/1-1066 din 26 aprilie 2018, înregistrată la Consiliul Superior al Magistraturii cu nr. 1752m, la 27 aprilie 2018, prin care a fost

expediată copia deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 9 februarie 2018 privind cauza penală de învinuire a lui Zaharia Cristian, inspectorul-judecător nealeatoriu, și-a repartizat-o sie însăși or, rezoluția cu semnătura președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, Micu Victor a fost aplicată, la o dată neindicată, după ce a fost emisă încheierea de autosesizare a inspectorului-judecător principal, Clima Nicolae nr. 1752m din 02 mai 2018, adică după recepționarea de către Consiliul Superior al Magistraturii.

Reclamantul a menționat că potrivit notei informative, la solicitarea inspectorului-judecător Tutunaru Ion nr. 208 din 05 mai 2017, prezentată în legătură cu încheierea de autosesizare a inspectorului-judecător principal Clima Nicolae, din 3 mai 2017, pe marginea știrii sub genericul „Conflictul dintre locuitorii din Puhăceni și Primarul satului, ales pe listele PD, i-a amploare", difuzată în cadrul buletinului de știri de la postul de televiziune jurnal.md, a comunicat că Consiliul Superior al Magistraturii avea intenția de a-l sancționa pentru poziția sa publică, față de cele ce au loc în interiorul sistemului judecătoresc, exprimându-și neîncrederea în activitatea acestuia. Încheierea de autosesizare a fost transmisă spre verificare inspectorului judecător Tutunaru Ion, adică unui alt inspector-judecător decât cel care s-a autosesizat.

În context, reclamantul a enunțat că prin decizia privind respingerea sesizării nr. 557s-621p/m din 17 mai 2017, adoptată de către inspectorul-judecător Tutunaru Ion și contrasemnată de către inspectorul-judecător principal Clima Nicolae, în temeiul art. 4, art. 20 alin. (2) și art. 22 alin. (2) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014 a fost respinsă ca vădit neîntemeiată autosesizarea Inspecției judiciare nr. 557s-621p/m din 03 mai 2017, privind acțiunile judecătorului Judecătoriei Chișinău, Balan Gheorghe.

Reclamantul a susținut că prin decizia din 6 iunie 2017, inspectorul-judecător Verejan Valentin, a dispus restituirea cererii lui Balan Gheorghe și a Larisei Balan depusă la Consiliul Superior al Magistraturii la 31 mai 2017 cu nr. 745p/m, doar pentru cunoștință, dar înregistrată ca sesizare la 5 iunie 2017 cu nr. 647s, fiindu-i explicat dreptul de a depune o nouă sesizare, iar prin decizia din 09 iunie 2017, inspectorul-judecător Clima Nicolae a respins sesizarea ca vădit neîntemeiată.

Reclamantul a indicat că, anterior, în cadrul examinării cauzei disciplinare pornită în urma sesizărilor Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova, Procuraturii Generale a Republicii Moldova, primarului și consilierilor satului Puhăceni, raionul Anenii Noi, în privința judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Central, Balan Gheorghe, prin cererea nr. 698m din 20 februarie 2018, a solicitat inspectorului-judecător principal, Clima Nicolae să-i elibereze copia solicitării inspectorului-judecător Verejan Valentin din 22 ianuarie 2018 privind repartizarea sesizării din numele vicepreședintelui Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Pavliuc Ghenadie unui alt inspector, pe motive de existență a unor circumstanțe care fac imposibilă examinarea sesizării, precum și informația, dacă, la

verificarea sesizării lui Balan Mihai, director al Serviciului de Informații și Securitate al Republicii Moldova, privind acțiunile judecătorului Balan Gheorghe de la Judecătoria Chișinău, sediul Botanica, după depunerea cererii nr. 6244m din 13 decembrie 2017 și cererii nr. 233m din 19 ianuarie 2018, inspectorul-judecător Verejan Valentin a depus careva solicitări privind repartizarea sesizării unui alt inspector, pe motive de existență a unor circumstanțe care fac imposibilă examinarea sesizării, în scopul exercitării obligației de imparțialitate, impuse conform pct. 3.20 a Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției Judiciare, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 89/4 din 29 ianuarie 2013.

Reclamantul a notat că prin scrisoarea nr. 431m/i din 23 februarie 2018, recepționată prin poștă la 27 februarie 2018, inspectorul-judecător principal, Clima Nicolae, a indicat că, la 9 octombrie 2017, Serviciul de Informații și Securitate a remis în adresa Consiliului Superior al Magistraturii sesizare în care este vizat judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Botanica, Balan Gheorghe, repartizată aleatoriu prin dispoziție inspectorului-judecător Verejan Valentin. La 8 noiembrie 2017, inspectorul-judecător Verejan Valentin a întocmit un raport care a fost transmis completului de admisibilitate al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii pentru examinare. La data depunerii cererilor de către reclamant, înregistrate cu nr. 6244m din 13 decembrie 2017 și nr. 553m din 19 ianuarie 2018, raportul era deja întocmit și transmis spre examinare. Ulterior, la 18 ianuarie 2018, a parvenit sesizarea vicepreședintelui Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Pavliuc Ghenadie, în care la fel era vizat judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Botanica, Balan Gheorghe, care a fost repartizată aleatoriu prin dispoziția din 22 ianuarie 2018, inspectorului-judecător Verejan Valentin. În aceeași zi, inspectorul-judecător Verejan Valentin a solicitat redistribuirea sesizării pe motiv că anterior a examinat mai multe sesizări în privința judecătorului Balan Gheorghe, totodată ultimul l-a acționat în judecată. Prin dispoziția din 23 ianuarie 2018, sesizarea a fost redistribuită aleatoriu inspectorului – judecător, Clima Nicolae. Urmare a solicitării, reclamantului s-a remis copia solicitării inspectorului-judecător Verejan Valentin privind repartizarea sesizării unui alt inspector judecător și copia dispoziției cu privire la redistribuirea sesizării.

Reclamantul a relevat că potrivit dispoziției nr. 61s-64 p/m cu privire la redistribuirea sesizării din 23 ianuarie 2018, inspectorul-judecător principal Clima Nicolae a considerat întemeiate argumentele invocate în solicitarea inspectorului-judecător Verejan Valentin, din care considerente, întru evitarea unor suspiciuni de imparțialitate, a dispus redistribuirea sesizării în mod aleatoriu altui inspector – judecător.

Reclamantul a mai invocat că în legătură cu emiterea încheierii de autosesizare a inspectorului-judecător principal Clima Nicolae, nr. 819m din 01 martie 2018, la solicitarea acestuia nr. 101 din 02 martie 2018, la 3 martie 2018, prin fax, i-a prezentat o notă informativă preliminară, prin care l-a informat, că nu i-au fost expediate pentru

cunoștință și pregătirea apărării nici copia încheierii Inspecției judiciare din 1 martie 2018, nici copia informației parvenită de la Curtea de Apel Chișinău cu privire la motivele de anulare a sentinței din 12 aprilie 2017, precum și despre faptul că nu are acces la materialele dosarului de condamnare a lui Cioara Alexei, inclusiv, a documentelor medicale anexate, întrucât nu se poate baza doar pe copia deciziei depersonalizate din 4 octombrie 2017 a Curții de Apel Chișinău pentru a prezenta opinia scrisă, iar încheierea integrală a completului de admisibilitate nr. 2 a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 27 februarie 2017 pe această cauză urma să fie pronunțată abia la 27 martie 2018, conținutul căreia, încă nu îl cunoștea, or, nu-și putea formula opinia scrisă pe baza presupunerilor. Prin urmare, inclusiv, după recepționarea notei informative preliminare, deși a exprimat neîncredere în activitatea inspectorului-judecător, în coraport cu persoana reclamantului, inspectorul nu s-a abținut de la verificarea propriei autosesizări.

Reclamantul a precizat că, în legătură cu emiterea încheierii de autosesizare nr. 819m din 01 martie 2018 a inspectorului-judecător principal, Clima Nicolae, la solicitarea repetată nr. 110 din 13 martie 2018, la 21 martie 2018, a prezentat o notă informativă preliminară, prin care și-a expus dezacordul cu decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău nr. 1a-726/17 din 4 octombrie 2017 referitor la inaplicabilitatea prevederilor art. 79 alin. (1) din Codul penal în această cauză, totodată, indicând motivele care l-au determinat să adopte anume această soluție în cauza dată.

Reclamantul a susținut că fără a-i fi adusă la cunoștință decizia instanței de recurs și fără a-i fi furnizată informația, fiindu-i astfel încălcat dreptul la apărare, de către inspectorul-judecător principal Clima Nicolae, a fost întocmit raportul nr. 211s-299p/m din 17 aprilie 2018, potrivit căruia, la 18 aprilie 2018 cu nr. 993 m/i, a fost înregistrat și expediat în adresa completului de admisibilitate al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, iar la 23 aprilie 2018, cu nr. 58-10212 a fost înregistrat și în Judecătoria Chișinău, sediul Central, prin care s-a comunicat că, Inspecția judiciară, prin încheierea din 01 martie 2018, s-a autosesizat în temeiul informațiilor din decizia din 4 octombrie 2017 a Colegiului penal a Curții de Apel Chișinău, în vederea verificării circumstanțelor descrise prin prisma existenței sau inexistenței în acțiunile judecătorului Balan Gheorghe a faptelor care ar putea constitui abatere disciplinară. Autosesizarea a fost examinată de către Inspecția judiciară.

Reclamantul a afirmat că după ce a făcut cunoștință cu raportul nominalizat, la 4 mai 2018 a prezentat o notă informativă suplimentară, prin care, a fost pus în situația de a se justifica referitor la pedeapsa stabilită inculpatului Cioară Alexei prin sentința din 12 aprilie 2017. În acest sens, a indicat că, în legătură cu emiterea încheierii de autosesizare nr. 1752m din 02 mai 2018 a inspectorului-judecător principal Clima Nicolae, la solicitarea acestuia cu nr. 191 din 07 mai 2018, la data de 14 mai 2018, prin intermediul poștei electronice, a prezentat o notă informativă preliminară, prin

care a informat despre motivele imposibilității de a prezenta opinia și copiile de înscrisuri relevante la solicitarea indicată până la 14 mai 2018.

Ulterior, în legătură cu emiterea încheierii de autosesizare, la 16 mai 2018, inspectorului-judecător principal Clima Nicolae a prezentat notă informativă suplimentară, prin care reclamantul și-a expus dezacordul cu decizia din 9 februarie 2018 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău nr. 1a-713/17 referitor la inaplicabilitatea prevederilor art. 79 alin. (1) din Codul penal, totodată, descriind motivele care l-au determinat să adopte anume această soluție, dar a fost pus în situația de a se justifica în legătură cu activitatea de înfăptuire a justiției.

Reclamantul a indicat că a solicitat expres abținerea inspectorului-judecător principal Clima Nicolae de la examinarea autosesizării nr. 1752 din 02 mai 2018 și transmiterea acesteia, împreună cu materialele acumulate, altui inspector-judecător, cu excepția, inspectorului-judecător Verejan Valentin.

Reclamantul a menționat că inspectorul-judecător principal Clima Nicolae, contrar prevederilor legale, nu s-a abținut de la examinarea propriei autosesizări, fiind întocmit raportul pe marginea controlului efectuat la autosesizarea Inspecției judiciare în privința judecătorului Gheorghe Balan nr. 412s-578p/m din 23 mai 2018, care la 25 mai 2018, la nr. 1279m/i, a fost înregistrat și expediat în adresa completului de admisibilitate al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, iar la 30 mai 2018, la nr. 58-13714 a fost înregistrat și în Judecătoria Chișinău, sediul Central.

Reclamantul a explicat că, deși inspectorul-judecător principal Clima Nicolae a făcut referire și a reprodus fragmente din conținutul deciziei din 4 octombrie 2017 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău nr. 1a-726/17, în anumite părți, a denaturat conținutul acesteia în raportul pe marginea controlului efectuat la autosesizarea Inspecției judiciare în privința judecătorului Balan Gheorghe nr. 211s - 299p/m din 17 aprilie 2018.

Reclamantul a evidențiat că potrivit raportului pe marginea controlului efectuat la autosesizarea Inspecției judiciare în privința judecătorului Balan Gheorghe nr. 412s - 578p/m din 23 mai 2018, care la 25 mai 2018, cu nr. 1279 m/i, a fost înregistrat și expediat în adresa completului de admisibilitate al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, iar la 30 mai 2018, cu nr. 58-13714 a fost înregistrat în Judecătoria Chișinău, sediul Central, i s-a comunicat că Inspecția judiciară, prin încheierea din 2 mai 2018, s-a autosesizat în temeiul informațiilor din decizia din 09 februarie 2018 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, în vederea verificării circumstanțelor descrise prin prisma existenței sau inexistenței în acțiunile judecătorului Balan Gheorghe de la Judecătoria Chișinău, sediul Botanica, a faptelor care ar putea constitui abatere disciplinară.

Reclamantul a menționat că inspectorul-judecător principal Clima Nicolae, a indicat în raportul nominalizat mai sus, concluziile din raportul pe marginea

controlului efectuat la autosesizarea Inspecției judiciare în privința judecătorului Gheorghe Balan, cu nr. 211s-299p/m din 17 aprilie 2018.

Reclamantul consideră că prin acceptarea de către inspectorul-judecător principal Clima Nicolae a scrisorilor de însoțire ale vicepreședintelui Curții de Apel Chișinău, Iordan Iurie și aprecierea acestora drept informații parvenite de la Curtea de Apel Chișinău cu privire la motivele de anulare a sentinței, care i-au permis emiterea încheierilor de autosesizare și perfectarea rapoartelor, s-a denaturat conținutului deciziilor Curții de Apel Chișinău, fiind comise ilegalități în privința reclamantului.

În acest sens, reclamantul a afirmat că, contrar prevederilor art. 21 alin. (2) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, a fost încălcat principiul de repartizare a sesizărilor în mod aleatoriu pentru verificarea acestora. După emiterea încheierilor de autosesizare, nu s-a abținut de la verificarea acestora (după cum prescrie legislația națională și jurisprudența CtEDO și după cum a procedat anterior în altă situație similară), încălcând obligația de imparțialitate și, implicit, prevederile art. 26 alin. (2) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014.

Reclamantul a invocat și faptul că, contrar obligațiilor de serviciu, stabilite prin Regulamentul cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției judiciare, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 89/4 din 29 ianuarie 2012, după solicitarea reclamantului de a se abține de la examinarea propriei autosesizări, nu a dat curs acesteia, fapt ce a creat îndoieli față de obiectivitatea inspectorului și încălcând obligația de imparțialitate, probând interesul în soluționarea cauzei disciplinare.

Reclamantul a expus că, deși scrisorile de însoțire ale vicepreședintelui Curții de Apel Chișinău, Iurie Iordan, nu corespund condițiilor de formă și conținut prevăzute de art. 20 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, nefiind o sesizare, inspectorul-judecător, nu le-a restituit autorului prin decizii nesusceptibile căilor de atac, în modul prevăzut de art. 22 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, nu a adoptat decizii motivate privind respingerea acestora ca fiind vădit neîntemeiate, după cum stipulează art. 22 alin. (2) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, cât și a prevederilor art. 14 CEDO.

Reclamantul a invocat și încălcarea dreptului la un proces echitabil, garantat de legislația națională și art. 6 § 3 CEDO, privându-l de posibilitatea de a prezenta note informative suplimentare după luarea de cunoștință cu deciziile instanței de recurs și furnizarea informației solicitate, iar raportul pe marginea controlului efectuat la autosesizarea Inspecției judiciare în privința judecătorului Balan Gheorghe nr. 412s-578p/m din 23 mai 2018 a fost întocmit până la pronunțarea deciziei de către instanța de recurs. Astfel, inspectorul-judecător, depășindu-și competențele acordate prin lege, în afara procedurilor judiciare stabilite, prin exercitarea căilor de atac, a intervenit în

deciziile și modul de gândire al reclamantului, încălcând principiul independenței judecătorilor.

Reclamantul a susținut că ambele rapoarte au fost întocmite cu încălcarea prevederilor art. 26 alin. (2), (3) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, pct. 12.4 a Regulamentului cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției judiciare, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 89/4 din 29 ianuarie 2013, precum și Anexei la Regulamentul cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 144/7 din 03 martie 2015, întrucât, verificându-și propriile autosesizări, s-a referit în exclusivitate la constatările instanței de apel pentru inițierea eventualelor verificări, fiind inspectorul, însăși autorul sesizărilor, persoană interesată direct în rezultat.

Reclamantul a afirmat că, contrar prevederilor art. 23 alin. (2) lit. a) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, inspectorul judecător nu a întreprins toate măsurile necesare (legale) pentru a verifica faptele invocate de autorul sesizării (propriile fapte) în scopul de a stabili inexistența elementelor faptei care poate constitui abatere disciplinară, dar a interpretat eronat conținutul deciziilor instanței de apel, prin ce a întreprins măsurile necesare cu scopul de a constata existența elementelor faptei care poate constitui abatere disciplinară, iar toate aceste constatări au fost puse ulterior la baza hotărârilor completului de admisibilitate nr. 1 a Colegiului disciplinar nr. 22/9 și nr. 23/9 din 3 septembrie 2018.

Reclamantul a mai notat că, inspectorul-judecător, depășindu-și competențele acordate prin lege, contrar prevederilor legale, nu a concluzionat privitor la existența unor bănuieli rezonabile privind existența elementelor faptei care poate constitui abatere disciplinară, dar a concluzionat că reclamantul ar fi admis încălcări concrete și chiar le-a încadrat juridic, până la pornirea procedurii disciplinare, care demarează odată cu admiterea sesizărilor de către completul de admisibilitate.

Reclamantul a specificat și faptul că, prin rapoartele nominalizate nu a propus completului de admisibilitate admiterea sesizărilor și transmiterea cauzei disciplinare spre examinare Plenului Colegiului disciplinar, precum și a denaturat conținutul deciziei din 04 octombrie 2017 a Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău, nr. la-726/17 și a indicat în raportul pe marginea controlului efectuat la autosesizarea Inspecției judiciare în privința judecătorului Gheorghe Balan nr. 211s - 299p/m din 17 aprilie 2018, precum că, instanța de apel [...] a constatat, parțial, caracterul vădit ilegal al sentinței din data de 12 aprilie 2017, adoptată de judecătorul Balan Gheorghe […], iar aceste constatări au constituit temei de autosesizare pentru verificarea existenței sau inexistenței faptelor, care pot constitui temeiuri de abateri disciplinare, ceea ce nu corespunde realității.

Reclamantul a punctat că, prin hotărârile nr. 22/9 și 23/9 din 3 septembrie 2018 a completului de admisibilitate nr. 1 a Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliului Superior al Magistraturii, în componența președintelui Cobzac Elena, membrilor

Miron Aliona și Țurcan Liliana, au fost admis raportul inspectorului-judecător principal Clima Nicolae pe marginea controlului efectuat la autosesizarea Inspecției judiciare în privința judecătorului Balan Gheorghe nr. 211s-299p/m din 17 aprilie 2018 și, respectiv raportul inspectorului-judecător principal Clima Nicolae pe marginea controlului efectuat la autosesizarea Inspecției judiciare în privința judecătorului Balan Gheorghe nr. 412s-578p/m din 23 mai 2018, precum și transmise materialele spre examinare Plenului Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii.

În acest sens, reclamantul a remarcat faptul că, în partea introductivă a ambelor hotărâri, completul de admisibilitate a indicat că a examinat admisibilitatea rapoartelor inspectorului-judecător principal Clima Nicolae, deși, pentru a porni procedurile disciplinare, trebuia să examineze și să decidă admisibilitatea sesizărilor. În partea descriptivă a ambelor hotărâri, completul de admisibilitate a acceptat și preluat concluziile din rapoartele nominalizate ale inspectorului judecător principal Clima Nicolae privitor la subiectul sesizării, acceptând combinarea a doi subiecți de sesizare și crearea în afara prevederilor legale a unui nou subiect de sesizare. De asemenea, completul de admisibilitate a expus denaturat conținutul opiniei reclamantului din nota informativă suplimentară din 21 martie 2018.

În partea motivată a ambelor hotărâri, completul de admisibilitate s-a pronunțat asupra admisibilității rapoartelor inspectorului-judecător principal Clima Nicolae, dar nu privitor la admisibilitatea sesizărilor, motivând că potrivit acestora rezultă bănuiala rezonabilă că a fost comisă o abatere disciplinară. Respectiv, mandatul de membru al Colegiului disciplinar al judecătorului Cobzac Elena, a încetat de drept odată cu adoptarea Hotărârii Parlamentului nr. 10 din 08 februarie 2018 privind numirea în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, precum și alegerea la Adunarea Generală a Judecătorilor din 23 martie 2018 a judecătorului Mînăscurtă Igor, în calitate de membru al Colegiului disciplinar.

Reclamantul a menționat că, contrar prevederilor art. 6 CEDO, hotărârile completului de admisibilitate nr. 1 a Colegiului disciplinar pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 22/9 și 23/9 din 3 septembrie 2018 nu au fost expediate în termen rezonabil pentru cunoștință și pregătirea apărării.

În opinia reclamantului, deși, în cadrul verificării ambelor autosesizări, a exprimat neîncredere inspectorului-judecător principal Clima Nicolae, solicitându-i să se abțină de la verificarea acestora și să transmită autosesizările împreună cu materialele acumulate altui inspector-judecător pentru efectuarea verificărilor suplimentare și colectarea unor documente și probe noi, membrii completului de admisibilitate au ignorat aceste solicitări, limitându-și activitatea la preluarea în hotărârile de admisibilitate a concluziilor inspectorului-judecător principal Clima Nicolae.

Respectiv, reclamantul consideră că în ambele hotărâri, membrii completului de admisibilitate și-au expus anticipat opinia în privința soluției care urma să fie adoptată

pe cauza disciplinară în privința reclamantului, întrucât, contrar prevederilor pct. 56.4 lit. a) din Regulamentul cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 144/7 din 3 martie 2015 și art. 28 alin. (3) lit. a) din Legea privind răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014 (în vigoare la momentul desfășurării procedurilor), s-a hotărât admiterea rapoartelor inspectorului-judecător principal al Inspecției judiciare, Clima Nicolae, care, în opinia reclamantului, și-a depășit competențele legale la perfectarea acestora, dar nu s-a pronunțat privitor la admiterea sesizărilor.

Reclamantul susținut că ambele hotărâri au fost adoptate de către un complet de admisibilitate constituit ilegal, fapt care duce la nulitatea actelor adoptate.

Reclamantul a menționat că la 1 octombrie 2018 a recepționat citația nr. 2241 m/i din 25 septembrie 2018 și citația nr. 2242 m/i din 25 septembrie 2018, prin care a fost invitat la 12 octombrie 2018, la ședința Colegiului disciplinar, solicitându-i-se să prezinte probe, demersuri sau explicații în termen de cel puțin 3 zile până la ședința Colegiului disciplinar. Prin cererea nr. 3745 m din 09 octombrie 2018, reclamantul a solicitat Colegiului disciplinar, prezentarea unui șir de acte pentru formularea poziției sale, precum și amânarea ședinței. Astfel, la 26 octombrie 2018 a recepționat citația din 20 octombrie 2018, prin care a fost invitat la 16 noiembrie 2018, la ședința Colegiului disciplinar pentru a participa la examinarea cauzelor disciplinare intentate în temeiul autosesizărilor Inspecției judiciare, solicitându-i-se să prezinte cereri, probe, demersuri sau explicații în formă scrisă cu cel puțin 3 zile până la ședința Colegiului disciplinar. De asemenea, i-au fost expediate pentru cunoștință copiile hotărârii completului de admisibilitate nr. 1 a Colegiului disciplinar nr. 22/9 și nr. 23/9 din 3 septembrie 2018.

Reclamantul a subliniat că, dat fiind faptul că nu i-au fost furnizate integral informațiile solicitate anterior, prin cererea nr. 4316m din 14 noiembrie 2018, adresată președintelui Colegiului disciplinar pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii și președintelui completului de admisibilitate nr. 1 al Colegiului disciplinar, a solicitat să-i fie eliberate informațiile și înscrisurile solicitate prin cererea din 9 octombrie 2018, indicate la pct. 1)-2) ale acesteia, precum și amânarea examinării cauzei disciplinare în privința sa până la soluționarea prezentei cereri și pregătirea apărării adecvate. Ședința a fost amânată pentru 7 decembrie 2018.

Reclamantul a explicat că, ulterior a fost în concediu medical, precum și a solicitat prin cererea nr. 4829m din 17 decembrie 2018 adresată Consiliului Superior al Magistraturii, suspendarea din funcție în legătură cu înregistrarea în calitate de candidat la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova, începând cu 17 decembrie 2018, însă prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 610/28 din 18 decembrie 2018 a fost respinsă cererea de suspendare.

Reclamantul a menționat că potrivit hotărârii Comisiei Electorale Centrale nr. 2025 din 2 ianuarie 2019 a fost înregistrat în calitate de candidat la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova pe lista Blocului electoral „ACUM Platforma DA

și PAS” pentru alegerile parlamentare din 24 februarie 2019, în circumscripția națională, iar la 5 ianuarie 2019 i-a fost înmânată legitimația eliberată de președintele Comisie Electorale Centrale.

Conform Decretului Președintelui Republicii Moldova nr. 1065-VII din 3 ianuarie 2019, publicat în Monitorul Oficial la 11 ianuarie 2019, în temeiul art. 25 alin. (1) lit. f) din Legea cu privire la statutul judecătorului contrar prevederilor art. 39 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947-XIII din 19 iulie 1996, i-a fost aplicată sancțiunea sub formă de eliberare din funcția de judecător al Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, despre existența căreia a aflat la 21 ianuarie 2019.

Prin cererea nr. 144m din 15 ianuarie 2019 a solicitat președintelui Consiliului Superior al Magistraturii suspendarea urgentă din funcția de judecător pe perioada campaniei electorale pentru alegerile parlamentare din 24 februarie 2019, anexând copia legitimației eliberată de președintele Comisie Electorale Centrale, concomitent s-a obligat să prezinte și copia legitimației de candidat la funcția de deputat din partea Blocului electoral „ACUM Platforma DA și PAS”, pentru alegerile parlamentare din 24 februarie 2019 pe circumscripția electorală uninominală nr. 34, Anenii Noi.

Reclamantul a precizat că potrivit certificatului de concediu medical eliberat de IMSP AMT Centru în perioada 15 ianuarie 2019 - 25 ianuarie 2019, reclamantul s-a aflat în concediu medical.

Reclamantul a notat că la 20 ianuarie 2019 a recepționat copia hotărârii Consiliului electoral al circumscripției electorale uninominale nr. 34 Anenii Noi, nr. 08-022 din 18 ianuarie 2019, copia legitimației nr. 4 eliberată la 18 ianuarie 2019 și copia legitimației eliberată de președintele Comisie Electorale Centrale.

Prin cererea nr. 287 din 21 ianuarie 2019 adresată președintelui Consiliului Superior al Magistraturii, reclamantul a solicitat eliberarea extrasului din procesul-verbal a ședinței Consiliului Superior al Magistraturii din 18 decembrie 2018 și înregistrarea audio în partea ce ține de examinarea cererii nr. 4829 din 17 decembrie 2018 privind suspendarea din funcția de judecător pe perioada campaniei electorale pentru alegerile parlamentare din 24 februarie 2019; eliberarea extrasului din procesul-verbal al ședinței Colegiului disciplinar din 7 decembrie 2018 și înregistrarea audio în partea ce ține de examinarea procedurii disciplinare; expedierea sau înmânarea hotărârii motivate de aplicare a sancțiunii disciplinare în privința sa, adoptată de Colegiul disciplinar la 18 ianuarie 2019, împreună cu procesul-verbal și înregistrarea audio a dezbaterilor din ședința Colegiului disciplinar din 18 ianuarie 2019.

Reclamantul a enunțat că prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 36/3 din 5 februarie 2019, a fost respinsă cererea privind suspendarea din funcție pe perioada campaniei electorale, care a fost recepționată la 21 februarie 2019 de către soția reclamantului. La 11 februarie 2019, a recepționat hotărârea Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019, prin care s-au constatat abaterile disciplinare

prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b) și c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în acțiunile judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Central, Balan Gheorghe, în cauza disciplinară intentată în temeiul autosesizărilor inspectorului-judecător principal, Clima Nicolae nr. 819m din 01 martie 2018 și nr. 1752m din 2 mai 2018, fiind aplicată sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 6 alin. (1) lit. d), eliberarea din funcția de judecător.

Reclamantul a expus că la 26 februarie 2019 a depus contestație împotriva hotărârii Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019, dar și împotriva altor acte care au stat la baza adoptării acesteia.

Reclamantul a menționat că, la examinarea procedurii disciplinare și adoptarea hotărârii pe marginea cauzei disciplinare, membrii Colegiului disciplinar au comis ilegalități în privința reclamantului, deoarece toți membrii Colegiului disciplinar, conform prevederilor art. 13 alin. (2) lit. a), art. 14 alin. (1) lit. b), c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, urmau să se abțină de la examinarea cauzei disciplinare, întrucât la 27 noiembrie 2018 au fost acționați de către reclamant în judecată pentru abuzurile admise împotriva sa la examinarea altei cauze disciplinare. Mai mult, membrul Colegiului disciplinar, Cobzac Elena, a participat la examinarea cauzei disciplinare și adoptarea hotărârii în baza mandatului, care încetase de drept la 8 februarie 2018, ceea ce atrage nulitatea absolută a actelor adoptate cu participarea ei.

Reclamantul a susținut că, Elena Cobzac și Aliona Miron, în calitate de membri ai Completului de admisibilitate nr. 1 a Colegiului disciplinar, și-au expus anticipat opinia în privința soluției care urma să fie adoptată pe cauza disciplinară în privința dânsului, întrucât nu s-au pronunțat privitor la admiterea autosesizărilor inspectorului-judecător principal, Clima Nicolae, astfel pornind procedura disciplinară în privința reclamantului și transmițând materialele spre examinare Plenului Colegiului disciplinar, au admis rapoartele inspectorului-judecător principal, Clima Nicolae. Astfel, în afara ședinței Colegiului disciplinar și în afara camerei de consiliu, au acceptat anticipat și integral argumentele ultimului, încălcând procedura de adoptare a hotărârii. Totodată, adoptând aceste soluții în componența completului de admisibilitate nr. 1 a Colegiului disciplinar, iar apoi participând la adoptarea deciziei de sancționare a reclamantului și în componența Colegiului disciplinar, au încălcat și jurisprudența CtEDO (cauza Werner us Polonia, §§ 43-44; Volkov vs Ukraina, ȘI 15), astfel fundamentând nulitatea absolută a actului adoptat cu participarea lor.

Reclamantul a notat și faptul că, președintele Colegiului disciplinar, Toma Nadejda, încălcând procedura, a decis cine din membrii Colegiului disciplinar vor participa la examinarea cauzei disciplinare, fără să întrebe membrii Colegiului și inspectorul - judecător principal Clima Nicolae, prezenți la examinarea cauzei, dacă au declarații de abținere sau, respectiv, cereri de recuzare. Mai mult, i-a permis unei (sau unor) persoane necunoscute să participe la ședința Colegiului disciplinar, încălcând în coraport cu subsemnatul prevederile art. 8 CEDO dreptul la respectarea

vieții private și de familie, din care considerente a fost nevoit să se justifice în fața mai multor persoane terțe, inclusiv în cadrul campaniei electorale, în legătură cu această procedură disciplinară.

Reclamantul a relatat și asupra faptului imposibilității de a se prezenta la ședința Colegiului disciplinar din motiv întemeiat (pe motiv de boală), iar prezentarea certificatului medical era imposibilă până la finisarea tratamentului, cu toate acestea, cauza a fost examinată în lipsa reclamantului, fapt prin care, consideră că, i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 CEDO, deoarece a fost privat de dreptul de a înainta cereri de recuzare membrilor Colegiului disciplinar, de a pune întrebări inspectorului-judecător principal, Clima Nicolae pe marginea rapoartelor întocmite urmare a verificării propriilor autosesizări, de a formula demersuri, de a face explicații ordinare și suplimentare, inclusiv, cu referire la notele informative și înscrisurile anexate la acestea, de a solicita audierea altor persoane.

În opinia reclamantului, deși avocatul-stagiar Balan Gheorghe, din motive obiective a fost în imposibilitate de a prezenta mandatul, Colegiul disciplinar, în condițiile art. 31 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, urma să-l admită în proces în calitate de reprezentant al reclamantului și să-i prezinte acestuia spre cunoștință și pregătirea apărării toate materialele cauzei disciplinare sau, prin decizie motivată, să respingă această cerere a reclamantului, pentru a desemna un alt reprezentant, în scopul respectării efective a dreptului la un proces echitabil.

Reclamantul a mai indicat că, deși reprezentantul său nu a lipsit în mod repetat sau fără motive întemeiate de la ședința Colegiului disciplinar, contrar art. 31 alin. (3) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, s-a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Reclamantul a susținut că, Colegiul disciplinar a examinat cauza disciplinară și a adoptat hotărâre pe această cauză fără a fi pornită în modul corespunzător procedura disciplinară, întrucât, completul de admisibilitate nr. 1 a adoptat hotărâri nu privitor la admiterea autosesizărilor inspectorului-judecător principal Clima Nicolae, dar privitor la admiterea rapoartelor întocmite de acesta, Colegiul disciplinar l-a eliberat din funcția de judecător, pe care deja nu o deținea de 7 zile, în perioada campaniei electorale, iar în dimineața aceleași zile, când a fost adoptată această hotărâre, a fost înregistrat în calitate de candidat la funcția de deputat în Parlamentul Republicii Moldova pe lista Blocului electoral „ACUM Platforma DA și PAS” pentru alegerile parlamentare din 24 februarie 2019 și în circumscripția electorală uninominală nr. 34 Anenii Noi.

Reclamantul a invocat faptul că, sancțiunea disciplinară a fost aplicată eronat, deoarece în acțiunile sale, nu a admis careva abatere disciplinară, precum și la examinarea cauzelor disciplinare au fost încălcate normele legale, ceea ce duce la anularea acestora, cu încetarea procedurii disciplinare, pe motiv că, nu au fost comise abaterile disciplinare.

În materie de drept, reclamantul Balan Gheorghe și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 1, 2, 6, 8, 10, 14 ale Convenției Europene a Drepturilor Omului, art. 1, 4, 8, 15, 16, 24, 26, 28, 32, 34, 47, 53, 54, 114, 115, 116, 119, 120 ale Constituției Republicii Moldova, art. 25, 26, 27, 218, 342, 417, 435 din Codul de procedură penală, art. 1, 2, 12, 13, 14, 17, 19, 25 din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544 din 20 iulie 1995, art. 12, 13, 14, 22, 23, 24, din Legea privind selecția, evaluarea performanțelor și cariera judecătorilor nr. 154 din 05 iulie 2012, prevederile Regulamentului cu privire la criteriile, indicatorii și procedura de evaluare a performanțelor judecătorilor, aprobat prin hotărârea CSM nr. 212/8 din 5 martie 2013, art. 2, 3, 6, 7, 10, 11, 13, 15, 18 – 21 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, art. 71 și 72 din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr. 947-XIII din 19 iulie 1996, precum și jurisprudența Curții Constituționale și Curții Europene a Drepturilor Omului (vol. I, f.d. 1-3, 13-247).

Poziția pârâtului asupra acțiunii în contencios administrativ:

La 9 octombrie 2019, Consiliul Superior al Magistraturii a depus referință, prin care a solicitat respingerea ca fiind neîntemeiată a acțiunii în contencios administrativ depusă de Balan Gheorghe (vol. II, f.d. 65-73).

În data de 5 mai 2023, Consiliul Superior al Magistraturii a depus referință suplimentară, indicând faptul că după cum rezultă din prevederile cuprinse în alin. (2) art. 19 Legea nr. 178 din 25 iulie 2014, subiecții cu drept de sesizare, la care se referă și Inspecția judiciară, sunt în drept să se sesizeze și în baza faptelor cunoscute în exercitarea funcțiilor sale. Or, rolul Inspecției judiciare este de a interveni, prin intermediul activităților de verificare și control, în prevenirea și sancționarea abaterilor disciplinare în rândul magistraților, precum și de a încuraja conduita conformă legii și standardelor de comportament profesional.

Partea pârâtă a menționat că în baza informației parvenite de la Curtea de Apel Chișinău, Inspecția judiciară, urmare a verificării, a stabilit că, judecătorul de la Judecătoria Chișinău, sediul Central, Balan Gheorghe a admis încălcări, care pot fi încadrate ca abateri disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1), lit. b), c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, în vigoare la momentul comiterii abaterii disciplinare, și anume: b) aplicarea în mod intenționat, cu rea-voință sau aplicarea repetată din neglijență gravă a legislației contrar practicii judiciare uniforme; c) acțiunile judecătorului în procesul de înfăptuire a justiției care fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente.

Partea pârâtă a explicat că Inspecția judiciară, Colegiul disciplinar și Consiliul Superior al Magistraturii au încadrat acțiunile ilegale, admise de judecător, în prevederile legale, în vigoare la momentul comiterii faptei. Astfel, reieșind din prevederile art. 73 din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 și dispozițiile Legii nr. 136 din 19 iulie 2018 pentru modificarea Legii nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, sesizările cu privire la abaterile disciplinare depuse la Consiliul Superior al Magistraturii până la intrarea în vigoare a prezentei legi, precum

și contestațiile aflate în procedura completelor de admisibilitate și cele ale Colegiului disciplinar vor fi examinate conform procedurilor existente până la data intrării în vigoare a prezentei legi.

Partea pârâtă notat că Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, nu prevede în mod expres și nici nu obligă ca constatarea abaterii disciplinare prevăzută la art. 4 alin. (1) lit. c) (acțiunile judecătorului în procesul de înfăptuire a justiției care fac dovada incompetenței profesionale grave și evidente) să fie precedată de o hotărâre a Colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor ca dovadă a incompetenței. Important este că atât Colegiul disciplinar, cât și Consiliul Superior al Magistraturii îndeplinește, rolul de instanță de judecată în domeniul răspunderii disciplinare a judecătorilor, pentru faptele prevăzute de lege ca abateri disciplinare.

Partea pârâtă a mai invocat că, la caz, prin hotărârile nr. 22/9 și nr. 23/9 din 3 septembrie 2018 s-a admis raportul pe marginea controlului efectuat la autosesizarea Inspecției Judiciare. Astfel, contrar aprecierii date de instanța de recurs, Consiliul Superior al Magistraturii consideră că, suntem, mai degrabă, în prezența unei erori de redactare (cu atât mai mult cu cât din procesul- verbal al ședinței completului de admisibilitate nr. 1 din 3 septembrie 2018 rezultă clar că pronunțând dispozitivul deciziei Completul de admisibilitate a hotărât „se admite autosesizarea Inspecției judiciare depusă în privința acțiunilor judecătorului Balan Gheorghe de la Judecătoria Chișinău"), decât a unui temei de declarare a nulității unui act. Or, în esență, aceasta nu a viciat în nici un mod legalitatea procedurii disciplinare și nu constituie temei ce ar exclude răspunderea disciplinară a judecătorului care, prin acțiunile sale a admis o abatere disciplinară gravă, prin ce a prejudiciat imaginea justiției (vol. V, f.d. 158-163).

Aspecte de procedură la examinarea acțiunii:

Prin hotărârea din 5 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă acțiunea înaintată de Balan Gheorghe împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea actelor administrative (f.d. 12-44, 45-97, vol. IV).

Prin decizia din 25 februarie 2022 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de către Balan Gheorghe.

S-a anulat încheierile din 26 septembrie 2019, 29 octombrie 2019 și 5 martie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

S-a respins recursul declarat de către Balan Gheorghe împotriva încheierilor din 21 mai 2020, 26 noiembrie 2020 și 4 decembrie 2020 a Curții de Apel Chișinău.

S-a casat integral hotărârea din 5 iulie 2021 a Curții de Apel Chișinău, în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată depusă de Gheorghe Balan împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea actelor administrative individuale defavorabile, cu restituirea cauzei la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău, în alt complet de judecată.

Pentru a se pronunța astfel, instanța de recurs a reținut, în esență, că „*instanța de fond nu a dat apreciere criticilor recurentului reflectate atât în contestația depusă la Consiliul Superior al Magistraturii din 28 mai 2019 împotriva hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019, cât şi în contestația din 30 septembrie 2019, depusă la Curtea de Apel Chișinău împotriva hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 296/17 din 23 iulie 2019, unde a invocat că nici la momentul adoptării încheierilor de autosesizare nominalizate, nici în prezent, nu au existat şi nu există careva prevederi legale, care ar fi permis Inspecției judiciare să se autosesizeze, decât în prezența a celor două condiții, prevăzute la art. 19 alin. (1) lit. d) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, critici care de altfel nu le-a fost dată apreciere nici de Colegiul disciplinar, nici de Consiliul Superior al Magistraturii.*

Cu privire la pretinsa abatere disciplinară stabilită în baza art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, Colegiul lărgit a menționat următoarele.

Inițial articolul 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, statua că, constituie abatere disciplinară aplicarea în mod intenționat, cu rea-voință sau aplicarea repetată din neglijență gravă a legislației contrar practicii judiciare uniforme.

Prin Legea pentru modificarea Legii nr. 178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 136 din 19 iulie 2018 (în vigoare 14.10.2018) a fost modificat textul literei b) al alineatului 1 din art. 4 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, care după modificări are următorul cuprins, - adoptarea unei hotărîri judecătoreşti prin care, intenţionat sau din neglijență gravă, au fost încălcate drepturile şi libertățile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituția Republicii Moldova şi de tratatele internaționale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Deopotrivă sunt relevante și urma să se țină cont de prevederile art. 7 alin. (3) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, care prescriu că, comiterea repetată a unei abateri disciplinare reprezintă comiterea unei abateri disciplinare în perioada de acţiune a sancţiunii disciplinare anterioare, indiferent de tipul abaterii disciplinare comise. Totodată, aceasta constituie o circumstanță agravantă şi se ia în considerare la stabilirea sancțiunii pentru următoarea abatere disciplinară comisă.

În situația dată, Colegiul lărgit a notat că instanța de fond nu a ținut cont de modificările precitate, considerate hotărâtoare pentru încadrarea juridică corectă a acțiunilor și pronunțarea unei hotărâri legale, respectiv fără a stabili concret care text de lege era aplicabil la data constatării abaterii disciplinare în privința judecătorului Gheorghe Balan examinând în mod superficial cauza, așa cum de altfel au procedat și autoritățile a căror acte se contestată, Colegiul disciplinar şi

Consiliul Superior al Magistraturii, care au omis şi nu au ţinut cont că textul art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, la data de 20 martie 2017, ziua pronunţării sentinţei în privinţa cet. Zaharia Cristian şi la data de 12 aprilie 2017, ziua pronunţării sentinţei în privinţa cet. Cioara Alexei, era diferit de textul de lege în vigoare la ziua adoptării hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019 şi la ziua adoptării hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 296/17 din 23 iulie 2019.

În contextul dat, instanța de recurs a relevat că nici în hotărârea Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019 şi nici în hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 296/17 din 23 iulie 2019 nu se face analiză și clarificare cu privire la redacția textului de lege imputat judecătorului ca și abatere disciplinară, or, asemenea precizare de aplicabilitate a textului de lege în privința judecătorului Gheorghe Balan era obligatorie, având în vedere modificările operate de legiuitor.

Mai mult, în hotărârile adoptate, Colegiul disciplinar şi Consiliul Superior al Magistraturii nu au explicat faptul dacă, la ziua examinării dosarului disciplinar, modificarea textului de lege a exclus sau nu a exclus abaterea disciplinară imputată judecătorului Balan Gheorghe, reglementată prin textul vechi al legii.

Cu privire la pretinsa abatere disciplinară stabilită în art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, Colegiul lărgit a notat următoarele.

Constituie abatere disciplinară potrivit art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014 (în redacția în vigoare la data inițierii procedurii disciplinare) acțiunile judecătorului în procesul de înfăptuire a justiției care fac dovada incompetenței profesionale grave şi evidente.

Relevante prezentului caz sunt prevederile art. 13 din Legea cu privire la statutul judecătorului nr. 544-XIII din 20 iulie 1995, care stipulează că performanțele judecătorilor se evaluează în scopul aprecierii nivelului de calificare şi abilităților profesionale ale judecătorilor. Judecătorii în funcție sunt supuşi evaluării periodice a performanțelor o dată la 3 ani. În condițiile legii, judecătorii în funcţie sînt supuşi evaluării performanţelor şi în cazul: a) numirii în funcţie pînă la atingerea plafonului de vîrstă; b) promovării la o instanţă superioară; c) numirii în funcţia de preşedinte sau de vicepreşedinte al instanţei; d) transferării la o instanţă de acelaşi nivel sau la o instanţă inferioară. Judecătorii pot fi supuşi evaluării performanţelor şi în mod extraordinar în cazul în care hotărîrile judecătoreşti adoptate de ei pun la îndoială nivelul de calificare şi abilităţile lor profesionale. Performanţele judecătorilor se evaluează de către colegiul de evaluare a performanţelor judecătorilor în temeiul prezentei legi, al Legii nr.154 din 5 iulie 2012 privind selecţia, evaluarea performanţelor şi cariera judecătorilor şi al regulamentelor Consiliului Superior al Magistraturii. Nu sunt supuşi evaluării

performanţelor judecătorii detaşaţi în interes de serviciu, judecătorii instanţelor internaţionale şi judecătorii aflaţi în concediu de maternitate sau în concediu pentru îngrijirea copilului. Procedura şi criteriile de evaluare a performanţelor judecătorilor sînt stabilite în regulamentele Consiliului Superior al Magistraturii.

Potrivit art. 12 din Legea privind selecţia, evaluarea performanţelor şi cariera judecătorilor nr. 154 din 05 iulie 2012, performanţele judecătorilor se evaluează de către colegiul de evaluare a performanţelor judecătorilor (în continuare – colegiul de evaluare), evaluarea avînd ca scop stabilirea nivelului de cunoştinţe şi aptitudini profesionale ale judecătorilor, cît şi a capacităţii de a aplica cunoştinţele teoretice şi aptitudinile necesare în practica profesiei de judecător, stabilirea aspectelor slabe şi aspectelor forte din activitatea judecătorilor, stimularea tendinţei de perfecţionare a abilităţilor profesionale şi sporirea eficienţei activităţii judecătorilor la nivel individual şi la nivel de instanţe judecătoreşti.

Rezultatele evaluării performanţelor judecătorilor sunt utilizate pentru: a) organizarea formării profesionale adecvate a judecătorilor (stabilirea direcţiilor de formare profesională, dezvoltarea şi îmbunătăţirea programelor de instruire continuă a judecătorilor, selectarea formelor de instruire); b) stabilirea obiectivă a gradului de corespundere a judecătorilor cu funcţiile pe care le deţin sau la care pretind pe parcursul carierei lor; c) asigurarea unei comparaţii obiective între mai mulţi judecători în cazul promovării; d) stimularea judecătorilor pentru a-şi perfecţiona nivelul de pregătire şi abilităţile profesionale; e) perfecţionarea administrării instanţelor; f) formularea propunerilor de acordare a gradelor de calificare pentru judecători.

Din sensul prevederilor enunţate rezultă că determinarea profesionalismului sau, dimpotrivă, stabilirea dovezii incompetenţei profesionale grave şi evidente a judecătorului este de competența exclusivă a colegiul de evaluare a performanţelor judecătorilor, care urmează a fi petrecută după procedura prevăzută de lege.

În această ordine de idei, instanța de fond urma să verifice şi să expună referitor problema abordată în procesul examinării litigiului, anume la existența dreptului discreționar al Colegiului disciplinar şi al Consiliului Superior al Magistraturii de a purcede la cercetarea şi la constatarea din oficiu a unei abateri disciplinare, fără implicarea colegiului de evaluare a performanţelor judecătorilor, a dovezii incompetenței profesionale grave şi evidente, de a reține şi a incrimina o abatere disciplinară cu aplicarea sancțiunii disciplinare.

Aici, este oportun de a ține cont că, din textul cadrului legal pertinent, citat supra, pentru a pune în discuție abaterea disciplinară descrisă la art. 4 alin. (1) lit. c) Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, inițial, se impune, în temeiul Legii nr. 544 din 20 iulie 1995 cu privire la statutul judecătorului, în virtutea Legii nr. 154 din 05 iulie 2012 privind selecția, evaluarea performanţelor şi cariera judecătorilor, declanşarea procesului de evaluare ordinară sau extraordinară a judecătorului bănuit de incompetență profesională

gravă şi evidentă, inclusiv din iniţiativa Consiliului Superior al Magistraturii şi doar după confirmarea acestei stări de fapt de către organul competent să se decidă cu privire la răspunderea disciplinară.

Conform art. 28 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor (în redacţia în vigoare la data iniţierii procedurii disciplinare), completele de admisibilitate ale colegiului disciplinar examinează raportul şi dosarul cauzei disciplinare transmise de inspecţia judiciară în vederea determinării admisibilităţii sau inadmisibilităţii sesizării. Procedura în faţa completelor de admisibilitate este scrisă.

În caz de necesitate, membrii completelor de admisibilitate ale colegiului disciplinar pot solicita inspecţiei judiciare efectuarea unor verificări suplimentare şi/sau colectarea unor documente sau probe noi.

Completele de admisibilitate ale colegiului disciplinar decid: a) admisibilitatea sesizării şi transmiterea cauzei disciplinare spre examinare plenului colegiului disciplinar, în cazul în care din cuprinsul sesizării, dosarului cauzei disciplinare sau al raportului întocmit de inspectorul-judecător rezultă bănuiala rezonabilă că a fost comisă o abatere disciplinară; b) respingerea sesizării.

Hotărârea privind admisibilitatea sesizării se consideră adoptată dacă pentru admisibilitate a votat cel puţin un membru al completului de admisibilitate al colegiului disciplinar. Hotărârea privind respingerea sesizării se adoptă cu votul unanim al membrilor completului de admisibilitate al colegiului disciplinar.

Hotărârea privind admisibilitatea sesizării nu necesită a fi motivată, dar trebuie să conţină referinţe la fapta sau faptele imputate judecătorului. Hotărârea respectivă, dosarul cauzei şi raportul inspectorului-judecător se transmit, în termen de 3 zile lucrătoare, colegiului disciplinar pentru examinare.

Hotărârea privind respingerea sesizării se motivează cu enunţarea în mod obligatoriu a circumstanţelor în baza cărora sesizarea a fost respinsă.

Hotărârile completelor de admisibilitate ale colegiului disciplinar se aduc la cunoştinţa persoanei care a depus sesizarea în termen de 7 zile de la data adoptării hotărîrii.

După finalizarea verificării, conform art. 26 din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor (în redacţia în vigoare la data iniţierii procedurii disciplinare), inspectorul-judecător întocmeşte în baza acesteia un raport, care, împreună cu dosarul cauzei disciplinare, este prezentat, în termen de 3 zile lucrătoare, completului de admisibilitate al colegiului disciplinar pentru examinare. Raportul întocmit de inspectorul-judecător conţine descrierea succintă a faptelor invocate de autorul sesizării, a faptelor constatate de inspectorul-judecător, a probelor prezentate de autorul sesizării şi a probelor colectate în timpul verificării de către inspectorul-judecător. Modelul raportului privind rezultatele verificării sesizării de către inspectorul-judecător se aprobă de Consiliul Superior al Magistraturii la propunerea colegiului disciplinar.

Tot aici, instanța de recurs a notat că pct. 12.2 și pct.12.3 din Regulamentul cu privire la organizarea, competența și modul de funcționare a Inspecției judiciare, aprobat prin hotărârea Consiliului Superior Magistraturii nr. 89/4 din 29 ianuarie 2013 (în redacția în vigoare la data inițierii procedurii disciplinare), prevedeau că după finalizarea verificării, inspectorul-judecător întocmește în baza acesteia un raport, copia căruia cu scrisoarea de însoțire semnată de inspectorul-judecător principal, se expediază autorului sesizării şi judecătorului sesizat. Raportul, împreună cu dosarul cauzei disciplinare se înregistrează în secretariatul Inspecției Judiciare şi este prezentat, în termen de 3 zile lucrătoare, completului de admisibilitate al Colegiului disciplinar pentru examinare. Modelul raportului privind rezultatele verificării sesizării de către inspectorul judecător se aprobă de Consiliul Superior al Magistraturii la propunerea colegiului disciplinar.

Iar pct. 12.4 din același regulament prevedea modelul de raport al Inspecției judiciare, aprobat la propunerea Colegiului disciplinar prin hotărîrea Consiliului Superior al Magistraturii nr.61/1 din 27 ianuarie 2015.

Conform art. 3 din Codul administrativ, legislația administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activității administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăților prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept.

În această privință, Colegiul lărgit a relevat că instanța de fond a omis să verifice și să se expună dacă rapoartele întocmite de inspectorul-judecător principal Clima Nicolae, pe marginea controlului efectuat la autosesizarea Inspecției judiciare în privința judecătorului Balan Gheorghe nr. 211s-299 p/m din 17 aprilie 2018 și nr. 412s-578p/m din 23 mai 2018 a căror anulare se solicită, întrunesc condițiile unui act administrativ sau dacă reprezintă o operațiune administrativă în sensul art. 15 din Codul administrativ.

Prin urmare, Colegiul lărgit a precizat că la rejudecarea cauzei, prin prisma normelor de drept menționate supra, instanța de fond urmează să dea apreciere și un răspuns argumentat criticilor ample ale reclamantului referitor la faptul că completul de admisibilitate în ambele cazuri nu a acționat în limitele competenței conferite de lege, deoarece legea îi conferea competențe privitor la deciderea admisibilității sesizării, dar nu privitor la deciderea admisibilității raportului inspectorului-judecător, întocmit după finalizarea verificării sesizării, la caz a propriei autosesizări, după cum prevedea art. 26 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014 (în redacția în vigoare la data inițierii procedurii disciplinare)".

Explicațiile participanților la proces în cadrul judecării cauzei:

În cadrul şedinţei de judecată, reclamantul Balan Gheorghe a susținut integral argumentele indicate în cererea de chemare în judecată și solicitat admiterea acțiunii în sensul formulat.

În ședința de judecată, reprezentantul pârâtului, Consiliului Superior al Magistraturii, Ciobanu Olesea, a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ depusă de Balan Gheorghe, ca fiind neîntemeiată, pe motivele indicate în referință.

Aprecierea instanței de judecată:

Acțiunea înaintată de Balan Gheorghe este admisibilă, dar neîntemeiată, din considerentele ce vor fi expuse în continuare de Completul judiciar specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău.

Cu referire la admisibilitatea acțiunii.

Conform art. 258 alin. (3) din Codul administrativ, „*procedurile de contencios administrativ iniţiate până la intrarea în vigoare a prezentului cod se vor examina în continuare, după intrarea în vigoare a prezentului cod, conform prevederilor prezentului cod. Prin derogare, admisibilitatea unei astfel de acţiuni în contenciosul administrativ se va face conform prevederilor în vigoare până la intrarea în vigoare a prezentului cod. Prevederile prezentului alineat se vor aplica corespunzător pentru procedurile de apel, de recurs şi de contestare cu recurs a încheierilor judecătoreşti*”.

Din sensul normei de drept enunțate urmează că, legislatorul a optat pentru principiul aplicării imediate a noilor reglementări procedurale.

Respectiv, admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ dedusă judecății în prezenta speță în partea Hotărârii nr. 296/17 din 23 iulie 2019 a Consiliului Superior al Magistraturii urmează a fi examinată prin prisma dispozițiilor Codului administrativ, aprobat prin Legea nr. 116 din 19 iulie 2018, în vigoare din 1 aprilie 2024, iar în partea ce vizează rapoartele nr. 211s-299 p/m din 17 aprilie 2018 și nr. 412s-578p/m din 23 mai 2018 întocmite de inspectorul-judecător principal Clima Nicolae, hotărârile nr. 22/9 din 3 septembrie 2018 și nr. 23/9 din 3 septembrie 2018 ale completului de admisibilitate nr. 1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, precum și Hotărârea Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019, urmează a fi aplicate prevederile legale în vigoare la momentul derulării procedurii administrative, și anume a Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 (abrogată la 1 aprilie 2019).

În conformitate cu art. 207 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs*”.

Conform art. 2 alin. (2) din Codul administrativ, „*anumite aspecte ce ţin de activitatea administrativă privind domenii specifice de activitate pot fi reglementate prin norme legislative speciale derogatorii de la prevederile prezentului cod numai dacă această reglementare este absolut necesară şi nu contravine principiilor prezentului cod*”.

Potrivit art. 3 din Codul administrativ, „*scopul legislaţiei administrative Legislaţia administrativă are drept scop reglementarea procedurii de înfăptuire a activităţii administrative şi a controlului judecătoresc asupra acesteia, în vederea asigurării respectării drepturilor şi a libertăţilor prevăzute de lege ale persoanelor fizice şi juridice, ţinîndu-se cont de interesul public şi de regulile statului de drept*”.

Conform art. 5 din Codul administrativ, „*activitatea administrativă reprezintă totalitatea actelor administrative individuale şi normative, a contractelor administrative, a actelor reale, precum şi a operaţiunilor administrative realizate de autorităţile publice în regim de putere publică, prin care se organizează aplicarea legii şi se aplică nemijlocit legea*”.

Potrivit art. 20 din Codul administrativ, „*dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acţiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanţele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod*”.

În sensul respectiv, art. 189 alin. (1) din Codul administrativ, prevede că „*orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ*”.

În conformitate cu prevederile art. 1 alin. (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000 (în vigoare la data emiterii actelor contestate), „*orice persoană care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, de către o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesolutionarea în termenul legal a unei cereri, se poate adresa instanței de contencios administrativ competente pentru a obține anularea actului, recunoașterea dreptului pretins și repararea pagubei ce i-a fost cauzată*”.

Potrivit art. 3 al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000 (în vigoare la data emiterii actelor contestate), „*obiect al acțiunii în contenciosul administrativ îl constituie actele administrative, cu caracter normativ și individual, prin care este vătămat un drept recunoscut de lege al unei persoane, inclusiv al unui terț, emise de : a) autoritățile publice și autoritățile asimilate acestora în sensul prezentei legi*”.

Conform art. 16 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000 (în vigoare la data emiterii actelor contestate), „*persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate*”.

Astfel, Completul de judecată reţine că, admisibilitatea acţiunii în contencios administrativ este condiţionată *inter alia* de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

La caz, aceste condiţii de încălcare a unui drept prin activitatea administrativă a Consiliului Superior al Magistraturii sunt întrunite.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, „*actul administrativ individual este orice dispoziţie, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public*”.

Potrivit art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*actul administrativ individual defavorabil este actul care impune destinatarilor lor obligaţii, sancţiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat*”.

În corespundere art. 15 din Codul administrativ, „*operaţiunile administrative sunt manifestările de voinţă sau activităţile autorităţilor publice care nu produc ca atare efecte juridice. Operaţiunile administrative pot fi contestate doar concomitent cu actul administrativ individual, cu excepţia operaţiunilor administrative executorii sau îndreptate împotriva unui terţ*”.

Potrivit art. 2 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000 (în vigoare la data emiterii actelor contestate), „*act administrativ - manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii. Actului administrativ, în sensul prezentei legi, este asimilat contractul administrativ, precum şi nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri*”.

Din interpretarea sistemică a normelor pre-citate rezultă că, actul administrativ individual este orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin naşterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. Actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorități publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorității publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertățile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplini în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Instanţa de judecată menţionează că trăsăturile principale ale faptelor juridice materiale şi ale operaţiunilor administrative sunt că ele nu concretizează o manifestare de voinţă, deci sunt forme concrete, materiale, prin care se acţionează asupra realităţii existente; faptele materiale şi operaţiunile administrative au ca trăsătură dominantă scopul pentru care se realizează, şi care poate consta în mijlocirea emiterii (adoptării) actelor administrative, determinând şi condiţionând validitatea, emiterea, sau acest scop poate consta în realizarea celuilalt obiectiv al administraţiei - executarea legii. Operaţiunile administrative pot interveni în diferite

faze ale procesului de elaborare şi de executare a actelor administrative – în faza pregătirii, emiterii, executării actului administrativ şi în cea a controlului executării.

Totodată, actele pregătitoare sau operațiunile administrative şi tehnicomateriale stau la baza emiterii actului administrativ și nu pot constitui de sine stătător obiect al acțiunii în contenciosul administrativ, deoarece nu produc efecte juridice prin ele însele. În caz de contestare a hotărârii emise la finele procedurii administrative, concomitent cu contestarea actului administrativ individual, persoana lezată într-un drept al său, poate să conteste şi operaţiunile administrative, fapt prevăzut expres în art. 15 din Codul administrativ.

În conformitate cu art. 17 din Codul administrativ, „*drept vătămat este orice drept sau libertate stabilit/stabilită de lege căruia/căreia i se aduce atingere prin activitate administrativă*".

Din conținutul acțiunii rezultă că, reclamantul Balan Gheorghe, revendică apărarea dreptului de a nu fi sancționat și dreptul la muncă.

Conform art. 39 din Codul administrativ, „*controlul judecătoresc al activităţii administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanţei de judecată competente*".

În conformitate cu art. 78 alin. (1) din Codul administrativ, „*procedura administrativă se finalizează prin efectuarea unei operaţiuni administrative sau prin emiterea unui act administrativ individual, respectiv încheierea unui contract administrativ*".

Potrivit art. 207 alin. (1) lit. e) din Codul administrativ, „*acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17*".

Completul de judecată învederează că, raportul *nr. 211s-299 p/m din 17 aprilie 2018* întocmit de inspectorul-judecător principal Clima Nicolae, pe marginea controlului efectuat la autosesizarea Inspecției judiciare în privința judecătorului Balan Gheorghe; raportul *nr. 412s-578p/m din 23 mai 2018* întocmit de inspectorul-judecător principal Clima Nicolae, pe marginea controlului efectuat la autosesizarea Inspecției judiciare în privința judecătorului Balan Gheorghe; hotărârea completului de admisibilitate nr. 1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii *nr. 22/9 din 3 septembrie 2018*, prin care a fost efectuat raportul pe marginea controlului la autosesizarea Inspecției judiciare, inspector-judecător al Inspecției judiciare, Clima Nicolae din 17 aprilie 2018, în privința judecătorului Balan Gheorghe și transmise materialele spre examinare Plenului Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, precum și hotărârea completului de admisibilitate nr. 1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii *nr. 23/9 din 3 septembrie 2018*, prin care a fost admis raportul pe marginea controlului efectuat la autosesizarea inspectorului-judecător, Nicolae Clima

din 23 mai 2018, în privința judecătorului Gheorghe Balan și transmise materialele spre examinare Plenului Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, nu constituie în sine acte administrative individuale, în sensul art. 10 din Codul administrativ, nici în sensul art. 2 din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10.02.2000 (în vigoare la data emiterii actelor contestate), dar sunt operațiuni administrative, conform art. 15 alin. (1) din Codul administrativ, legalitatea cărora urmează a fi verificată în prezenta cauză, odată cu verificarea legalității actelor administrative individuale defavorabile – Hotărârea Colegiului disciplinar *nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019*, prin care s-au constatat abaterile disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b) și c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, în acțiunile judecătorului Balan Gheorghe și s-a aplicat sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 6 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 sub formă de „eliberarea din funcția de judecător", precum și Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. *296/17 din 23 iulie 2019*, cu privire la contestarea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019, prin care s-a admis contestația depusă de Balan Gheorghe, fiind aplicată sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 6 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 sub formă de „mustrare".

Completul judiciar notează că operaţiunile administrative realizate (rapoartele nr. 211s-299 p/m din 17 aprilie 2018 și nr. 412s-578p/m din 23 mai 2018, precum și hotărârile nr. 22/9 din 3 septembrie 2018 și nr. 23/9 din 3 septembrie 2018) şi actele administrative individuale (Hotărârea Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019 și Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 296/17 din 23 iulie 2019) emise cu referire la această speţă, împreună generează efecte juridice cu incidență la caz.

Respectiv, controlul legalităţii operaţiunilor administrative, materializate prin emiterea rapoartele nr. 211s-299 p/m din 17 aprilie 2018 și nr. 412s-578p/m din 23 mai 2018 întocmite de inspectorul-judecător principal Clima Nicolae, precum și hotărârile nr. 22/9 din 3 septembrie 2018 și nr. 23/9 din 3 septembrie 2018 ale completului de admisibilitate nr. 1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, ţine de competenţa instanţei de contencios administrativ, care examinează temeinicia Hotărârii Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019 și Hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 296/17 din 23 iulie 2019, în contextul în care instanţa de judecată a fost sesizată cu o asemenea acțiune.

În această consecvență, instanţa de judecată a considerat necesar de a verifica legalitatea operațiunilor administrative manifestate prin rapoartele nr. 211s-299 p/m din 17 aprilie 2018 și nr. 412s-578p/m din 23 mai 2018 întocmite de inspectorul-judecător principal Clima Nicolae, precum și hotărârile nr. 22/9 din 3 septembrie 2018 și nr. 23/9 din 3 septembrie 2018 ale completului de admisibilitate nr. 1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, concomitent cu legalitatea actelor administrative emise la finele procedurii administrative – Hotărârea Colegiului

disciplinar nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019, prin care s-au constatat abaterile disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b) și c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, în acțiunile judecătorului Balan Gheorghe și s-a aplicat sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 6 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 sub formă de „eliberarea din funcția de judecător", precum și Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 296/17 din 23 iulie 2019, cu privire la contestarea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019, prin care s-a admis contestația depusă de Balan Gheorghe, fiind aplicată sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 6 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 sub formă de „mustrare", deoarece este contrar normelor legale, emiterea în cadrul unei și aceleiași proceduri administrative a două hotărâri judecătorești, or, principiul legalității indică expres că autorităţile publice şi instanţele de judecată competente trebuie să acţioneze în conformitate cu legea şi alte acte normative.

Conform art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, „*o acțiune în contencios administrativ poate fi depusă pentru: a) anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acțiune în contestare)*".

Din punct de vedere a felului acțiunii în contencios administrativ, reieșind din cerințele formulate, Completul de judecată apreciază că acțiunea înaintată de reclamantul Balan Gheorghe reprezintă o acțiune în contestare în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ. Or, elementul central al obiectului acțiunii în contestare constă în anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual. Iar, în speță reclamantul urmărește anularea actelor administrative individuale defavorabile - hotărârii Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019 și hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 296/17 din 23 iulie 2019, precum și operațiunilor administrative materializate prin rapoartele nr. 211s-299 p/m din 17 aprilie 2018 și nr. 412s-578p/m din 23 mai 2018 întocmite de inspectorul-judecător principal Clima Nicolae, hotărârile nr. 22/9 din 3 septembrie 2018 și nr. 23/9 din 3 septembrie 2018 ale completului de admisibilitate nr. 1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii.

În conformitate cu prevederile art. 191 alin. (3) din Codul administrativ (în vigoare la data depunerii acțiunii), „*Curtea de Apel Chişinău soluţionează în primă instanţă acţiunile în contencios administrativ împotriva hotărârilor Consiliului Superior al Magistraturii, ale Consiliului Superior al Procurorilor, actelor emise de Banca Naţională a Moldovei, precum şi acţiunile în contencios administrativ atribuite în competenţa sa prin Codul electoral*".

Conform art. 25 alin. (1) din Legea cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii nr.947 din 19 iulie 1996 (în vigoare la data depunerii acțiunii), „*hotărârile Consiliului Superior al Magistraturii pot fi contestate la Curtea Supremă de Justiţie de orice persoană interesată, în termen de 15 zile de la data comunicării*".

Ținând cont că potrivit prevederilor art. 191 alin. (3) din Codul administrativ, adoptat prin Legea nr.116 din 19.07.2018, în vigoare din data de 01.04.2019, Curtea de Apel Chișinău soluționează în primă instanță acțiunile în contencios administrativ împotriva hotărîrilor Consiliului Superior al Magistraturii, se constată competența Curții de Apel Chișinău la examinarea prezentei acțiuni.

Conform art. 19 din Codul administrativ, „*cererea prealabilă este instituţia care oferă o cale de soluţionare prejudiciară a litigiilor administrative*".

Potrivit art. 163 lit. c) din Codul administrativ, „*procedura de examinare a cererii prealabile nu se efectuează dacă legea prevede expres adresarea nemijlocită în instanța de judecată*".

Din analiza normelor de drept enunțate, Completul judiciar notează că, reclamantul Balan Gheorghe este în drept să înainteze acțiunea în contencios administrativ, iar acțiunea în contestare utilizată de reclamantă pentru revendicarea apărării drepturilor sale nu este condiționată, la caz, de respectarea procedurii prealabile, iar actele în cauză nu sunt exceptate de la controlul judecătoresc al legalității.

Totodată, având în vedere că rapoartele nr. 211s-299 p/m din 17 aprilie 2018 și nr. 412s-578p/m din 23 mai 2018 întocmite de inspectorul-judecător principal Clima Nicolae, precum și hotărârile nr. 22/9 din 3 septembrie 2018 și nr. 23/9 din 3 septembrie 2018 ale completului de admisibilitate nr. 1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii și Hotărârea Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019 au fost emise până la intrarea în vigoare a Codului administrativ, instituția inadmisibilității reglementată de Codul administrativ este inaplicabilă în această parte.

La acest capitol, Completul judiciar reține că, potrivit art. 39 alin. (1) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, „*Hotărârile colegiului disciplinar pot fi contestate la Consiliul Superior al Magistraturii, prin intermediul colegiului, de către persoanele care au depus sesizarea, inspecţia judiciară sau judecătorul vizat în hotărîre, în termen de 15 zile de la data primirii copiei hotărîrii motivate. Termenul de 15 zile este un termen de decădere. La expirarea acestui termen, hotărârile necontestate ale colegiului disciplinar devin irevocabile*".

Nefiind de acord cu hotărârea Plenului Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019, inclusiv hotărârile completului de admisibilitate nr. 1 al Colegiului disciplinar nr. 22/9 și nr. 23/9 din 03 septembrie 2018, raportul nr. 412s-578p/m din 23 mai 2018, raportul nr. 211s-299 p/m din 17 aprilie 2018, în temeiul art. 39 alin. (1) din Legea nr. 178 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Gheorghe Balan a depus la 26 februarie 2019 și 28 mai 2019 la Consiliul Superior al Magistraturii contestație, solicitând anularea actelor respective și încetarea procedurii disciplinare din motiv că nu a fost comisă abatere disciplinară, menționând că actele au fost emise contrar prevederilor

legale, cu încălcarea procedurii stabilite și încălcarea competenței (f.d.a. 54-57, vol. II, f.d.a. 3-185, vol. III).

Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 296/17 din 23 iulie 2019 a fost admisă contestația depusă de Gheorghe Balan împotriva hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr.1/1 din 18 ianuarie 2019.

Potrivit art. 209 alin. (1) lit. b) din Codul administrativ, „*acţiunea în contestare şi acţiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la data comunicării sau notificării actului administrativ individual, dacă legea nu prevede procedura prealabilă. Prevederile art.165 alin.(1) referitoare la nesoluţionarea în termen se aplică corespunzător*".

În speță, Completul judiciar reține că, Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 296/17 din 23 iulie 2019, cu privire la contestarea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019, prin care s-a admis contestația depusă de Balan Gheorghe, fiind aplicată sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 6 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 sub formă de „mustrare", a fost recepționată de Balan Gheorghe la data de 21 august 2019 (f.d.a. 210, vol. II), respectiv Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ consideră că acțiunea depusă de Balan Gheorghe la 19 septembrie 2019, a fost depusă în termenul prevăzut de Lege.

Prin urmare, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor de contencios administrativ consideră că motive de inadmisibilitate a acțiunii înaintate de reclamantul Balan Gheorghe, în conformitate cu prevederile art. 207 alin. (2) din Codul administrativ la caz nu sunt.

Cu referire la fondul acțiunii, instanța de judecată reține următoarele.

Conform art.224 alin.(1) lit. f) din Codul administrativ, „*examinând acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată, respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sunt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit.a) - e)*".

Potrivit art. 219 alin. (1) și (3) din Codul administrativ, „*instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată nu are dreptul să depășească limitele pretențiilor din acțiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanții la proces*".

Conform jurisprudenței CtEDO instanța de judecată, potrivit regulilor unui proces echitabil pornind de la aprecierea rolului determinant al concluziilor sale, are obligația să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt supuse aprecierii (*Hirro Balani vs. Spaniei*, nr. 18064/91 din 09.12.1994 §27; *Georgiadis vs. Greciei* nr. 21522/93 din 29.05.1997 §43).

În conformitate cu art. 225 alin. (1) - (2) din Codul administrativ, „*instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act*

administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreţionar se limitează la faptul dacă autoritatea publică: a) şi-a exercitat dreptul discreţionar; b) a luat în considerare toate faptele relevante; c) a respectat limitele legale ale dreptului discreţionar; d) şi-a exercitat dreptul discreţionar conform scopului acordat prin lege".

Potrivit art. 143 alin. (2) din Codul administrativ, „*aprecierea legalităţii sau ilegalităţii unui act administrativ individual se face în funcţie de situaţia la momentul emiterii lui, iar în cazul desfăşurării unei proceduri prealabile – de situaţia la momentul adoptării deciziei cu privire la cererea prealabilă*".

În virtutea art. 93 din Codul administrativ, care stabilește sarcina probațiunii, „*fiecare participant probează faptele pe care îşi întemeiază pretenția. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale*".

Pe parcursul judecării cauzei s-a constatat că, la 27 februarie 2018, în adresa Inspecției judiciare pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, prin scrisoarea de însoțire a vicepreședintelui Curții de Apel Chișinău, Iurie Iordan, a parvenit copia deciziei din 4 octombrie 2017, potrivit căreia a fost admis apelul procurorului în Procuratura pentru Combaterea Criminalității Organizate şi Cauze Speciale, casată parțial, ca vădit ilegală, sentința din 12 aprilie 2017 pe cauza penală în privința cet. Cioară Alexei Mihail, adoptată de judecătorul Gheorghe Balan de la Judecătoria Chișinău, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, (f.d.a. 2, 3-17, vol. 1B).

Prin încheierea nr. 819m din 01 martie 2018, Inspecția judiciară s-a autosesizat în baza informației parvenite de la Curtea de Apel Chișinău cu privire la motivele de anulare a sentinței din 12 aprilie 2017 în privința lui Cioară Alexei, adoptată de către judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Central, Gheorghe Balan, pentru verificarea existenței sau inexistenței faptelor, care pot constitui temeiuri de abateri disciplinare (f.d.a. 31, vol. 1B).

Prin dispoziția nr. 211s-299p/m din 2 martie 2018, autosesizarea Inspecției judiciare a fost repartizată inspectorului-judecător Nicolae Clima (f.d.a. 32, vol. 1B).

Potrivit raportului nr. 211s-299 p/m din 17 aprilie 2018 pe marginea controlului efectuat la autosesizarea Inspecției judiciare în privința judecătorului Gheorghe Balan de la Judecătoria Chișinău, sediul Central, Inspecția judiciară a constatat că în acțiunile judecătorului Gheorghe Balan există o bănuială rezonabilă a existenței elementelor abaterii disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b), c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, raportul fiind transmis completului de admisibilitate al Colegiului disciplinar de pe lîngă Consiliul Superior al Magistraturii pentru examinare (f.d.a. 81-89, vol. 1B).

Prin hotărârea completului de admisibilitate nr. 1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 22/9 din 3 septembrie 2018, a fost admis

raportul nr. 211s-299 p/m din 17 aprilie 2018, pe marginea controlului efectuat la autosesizarea Inspecției judiciare în privința judecătorului Gheorghe Balan de la Judecătoria Chișinău, sediul Central, fiind transmise materialele spre examinare Plenului Colegiului disciplinar de pe lîngă Consiliul Superior al Magistraturii (f.d.a. 213-219, vol. 1B).

Corespunzător, la 27 aprilie 2018, în adresa Inspecției judiciare pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, prin scrisoarea de însoțire a vicepreședintelui Curții de Apel Chișinău, Iurie Iordan, a parvenit copia deciziei din 9 februarie 2018, potrivit căreia au fost admise apelurile declarate de procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, oficiul Botanica şi de succesorul părții vătămate Ursu Vladimir, Buca Elena, casată total sentința din 20 martie 2017 pe cauza penală de învinuire cet. Zaharia Cristian, adoptată de judecătorul Gheorghe Balan de la Judecătoria Chișinău, sediul Central, şi pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță (f.d.a. 3, 4-11, vol. 1A).

Prin încheierea nr. 1752m din 2 mai 2018, Inspecția judiciară s-a autosesizat în baza informației parvenite de la Curtea de Apel Chișinău cu privire la motivele de anulare a sentinței din 20 martie 2017 în privința lui Zaharia Cristian, adoptată de judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Central, Gheorghe Balan, pentru verificarea existenței sau inexistenței faptelor, care pot constitui temeiuri de abateri disciplinare (f.d.a. 2, vol. 1A).

Prin dispoziția nr. 412s-578p/m din 4 mai 2018, autosesizarea Inspecției judiciare a fost repartizată inspectorului-judecător, Nicolae Clima (f.d.a. 12, vol. 1A).

Potrivit raportului nr. 412s-578p/m din 23 mai 2018 pe marginea controlului efectuat la autosesizarea Inspecției judiciare în privința judecătorului Gheorghe Balan, Inspecția judiciară a constatat că în acțiunile judecătorului Gheorghe Balan există o bănuială rezonabilă a existenței elementelor abaterii disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b), c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, raportul fiind transmis completului de admisibilitate al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii pentru examinare (f.d.a. 139-144, vol. 1A).

Prin hotărârea completului de admisibilitate nr. 1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 23/9 din 3 septembrie 2018, a fost admis raportul nr. 412s-578p/m din 23 mai 2018, pe marginea controlului efectuat la autosesizarea Inspecției judiciare în privința judecătorului Gheorghe Balan de la Judecătoria Chișinău, sediul Central, fiind transmise materialele spre examinare Plenului Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii (f.d.a. 154-158, vol. 1A).

Prin încheierea din 12 octombrie 2018 a Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii au fost conexate cauzele disciplinare intentate în privința judecătorului Gheorghe Balan, pornite în baza autosesizărilor inspectorului-

judiciar, Nicolae Clima nr. 819m din 1 martie 2018 și nr. 1752m din 2 mai 2018, fiind examinate într-o singură procedură (f.d.a. 5-6, vol. II).

Prin hotărârea Plenului Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019, au fost constatate abaterile disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b) şi c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor în acțiunile judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Central, Gheorghe Balan, în cauza disciplinară intentată în temeiul autosesizărilor inspectorului-judecător principal, Nicolae Clima, nr. 819m din 01 martie 2018 și nr. 1752m din 2 mai 2018, și a fost aplicată sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 6 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 sub formă de „eliberarea din funcția de judecător" (f.d.a. 10-22, vol. II).

La examinarea procedurii disciplinare, Colegiul disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, a constatat că „*la 12 aprilie 2017 judecătorul Balan Gheorghe a pronunțat sentința în cauza penală în privința cet. Cioara Alexei, pe care l-a recunoscut vinovat de săvârşirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 46, 217 alin. (4) lit. b), d) din Codul penal, adică procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea, precum si altelor operațiuni ilegale cu droguri în scop de înstrăinare de un grup criminal organizat în proporții deosebit de mari, stabilindu-i pedeapsa cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, sub formă de amendă în mărime de 1000 de unități convenționale, echivalentul a 50000 lei, cu privarea de dreptul de a activa în domeniul farmaceutic pe un termen de 5 ani.*

Sentința pronunțată de judecătorul Balan Gheorghe în privința inculpatului Cioara Alexei a fost contestată cu apel de către procuror, iar prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 04 octombrie 2017 a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința, pe motivul aplicării eronate a prevederilor art. 79 Cod penal, la individualizarea pedepsei şi pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cioara Alexei a fost recunoscut vinovat şi condamnat în baza art. 42 alin. (2), art. 46 şi art. 217 alin. (4) lit. b), d) Cod penal, la 5 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcție şi exercita activități în domeniul farmaceutic pe termen de 5 ani, indicând că sancțiunea acestuia articol prevede pedeapsă cu închisoare de la 7 la 15 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, prin prisma prevederilor art. 16 alin. (5) Cod penal fiind clasificată ca infracțiune deosebit de gravă.

Prin decizia irevocabilă din 27 februarie 2018 (pronunțată integral la 03 aprilie 2018) Colegiul penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie, a menținut decizia Curții de apel.

În cadrul procedurii disciplinare, s-a stabilit şi faptul că, Gheorghe Balan, prin sentința din 20 martie 2017 l-a condamnat pe inculpatul Zaharia Cristian în baza art. 201[1] alin. (4) Cod penal - violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin

maltratare, care a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale soldată cu decesul victimei, cu aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal la pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1000 unități convenționale, echivalentul a 20 000 lei.

Sentința, fiind contestată cu apel de către procuror şi de către succesorul părții vătămate prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chişinău din 9 februarie 2018, a fost casată total şi pronunțată o nouă hotărâre, prin care Zaharia Cristian a fost condamnat în baza art. 201[1] alin. (3) lit. a), c) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Din contul inculpatului s-a încasat în beneficiul succesorului părții vătămate, prejudiciul moral în sumă de 80 000 lei şi cheltuielile pentru asistența juridică de 5000 lei. Acțiunea civilă în partea prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile. La stabilirea pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile din art. 7, 61, 75 Cod penal, că inculpatul a comis o infracțiune deosebit de gravă, iar circumstanțele excepționale care ar justifica aplicarea prevederilor art. 79 Cod penal, nu s-au constatat.

Prin decizia irevocabilă a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 11 iulie 2018 (pronunțată integral la 08 august 2018), recursurile declarate de avocații inculpatului Zaharia Cristian au fost considerate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

Plenul Colegiului disciplinar a stabilit că în ambele cazuri judecătorul Balan Gheorghe a aplicat vădit incorect prevederile art. 79 Cod penal, şi în pofida faptului că infracțiunile pentru care au fost condamnați inculpații sunt infracțiuni deosebit de grave, a stabilit inculpaților vizați în hotărârile descrise pedepse sub formă de amendă, deşi sancțiunile normelor penale, pentru infracțiunile pentru care au fost condamnați, prevăd doar pedeapsa închisorii, fiind ignorate prevederile alin. (3) art. 79 Cod penal, potrivit cărora în cazul condamnării persoanelor adulte pentru comiterea infracțiunilor deosebit de grave, instanța de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală, dar constituind cel puțin două treimi din minimul pedepsei prevăzute de prezentul Cod pentru infracțiunea săvârşită. S-a constatat că, în sentințele pronunțate de către judecătorul Balan Gheorghe nu se constată existenta cărorva circumstanțe excepționale, ce ar face posibilă aplicarea prevederilor art 79 alin.(1) Cod penal.

Plenul a stabilit că, acțiunile inculpatului Cioara Alexei și Zaharia Cristian, fac parte din categoria infracțiunilor deosebit de grave, pentru care judecătorul Balan Gheorghe, nu a fost în drept să stabilească pedeapsa sub formă de amendă".

Nefiind de acord cu hotărârea Plenului Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019, inclusiv hotărârile completului de admisibilitate nr. 1 al Colegiului disciplinar nr. 22/9 și nr. 23/9 din 03 septembrie 2018, raportul nr. 412s-578p/m din 23 mai 2018, raportul nr. 211s-299 p/m din 17 aprilie 2018, în temeiul art. 39 alin. (1) din Legea nr. 178 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Gheorghe Balan a depus la 26 februarie 2019

și 28 mai 2019 la Consiliul Superior al Magistraturii contestație, solicitând anularea actelor respective și încetarea procedurii disciplinare din motiv că nu a fost comisă abatere disciplinară, menționând că actele au fost emise contrar prevederilor legale, cu încălcarea procedurii stabilite și încălcarea competenței (f.d.a. 54-57, vol. II, f.d.a. 3-185, vol. III).

Prin hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 296/17 din 23 iulie 2019 a fost admisă contestația depusă de Gheorghe Balan împotriva hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr.1/1 din 18 ianuarie 2019.

S-a casat hotărârea Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019, emisă în privința acțiunilor judecătorului Gheorghe Balan de la Judecătoria Chișinău , fiind adoptată o hotărâre nouă prin care s-a constatat abaterea disciplinară prevăzută de art.4 alin. (1) lit. b) și c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și a fost aplicată sancțiune disciplinară prevăzută de art. 6 alin. (1) lit. (b) sub formă de „mustrare" (f.d.a. 197-206, vol. II).

Pentru a hotărî astfel, Consiliul Superior al Magistraturii a reținut, în esență, că „*Colegiul disciplinar a încadrat corect acțiunile judecătorului Balan Gheorghe de la Judecătoria Chișinău, sediul Central în abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. b) și c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor. Totodată, Plenul CSM consideră că sancțiunea aplicată judecătorului Balan Gheorghe pentru abaterile comise nu este proporțională acțiunilor imputate judecătorului*".

Exprimându-și dezacordul cu hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 296/17 din 23 iulie 2019 și hotărârea Plenului Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019, inclusiv hotărârile completului de admisibilitate nr. 1 al Colegiului disciplinar nr. 22/9 și nr. 23/9 din 03 septembrie 2018, raportul nr. 412s-578p/m din 23 mai 2018, raportul nr. 211s-299 p/m din 17 aprilie 2018, Balan Gheorghe a depus prezenta acțiune în contencios administrativ, solicitând anularea acestora.

Astfel, instanța de judecată, raportând circumstanțele de fapt la normele de drept aplicabile raportului juridic litigios reține că, examinând acțiunile în cazul dat, stabilește că, nu sunt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărâri prevăzute la lit. a) - e) alin.(1) art. 224 din Codul administrativ.

Potrivit art. 7^1 alin. (1) și (6) din Legea nr. 947 din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, „*Inspecția judiciară este un organ independent, constituit din 7 inspectori-judecători, care dispune de autonomie funcțională. Inspecţia judiciară are următoarele competenţe: a) verifică activitatea organizatorică a instanţelor judecătoreşti la înfăptuirea justiţiei; a[1]) verifică corectitudinea repartizării aleatorii a dosarelor pentru examinare în instanţele judecătoreşti; b) examinează petiţiile cetăţenilor în probleme ce ţin de etica judiciară, adresate Consiliului Superior al Magistraturii, solicitînd în mod obligatoriu explicaţia scrisă a judecătorului vizat în petiţie; b[1]) verifică sesizările privind faptele care pot constitui*

abateri disciplinare; c) verifică demersurile care au ca obiect acordul Consiliului Superior al Magistraturii privind pornirea urmăririi penale împotriva judecătorului; d) studiază temeiurile respingerii de către Preşedintele Republicii Moldova sau de către Parlament a candidaturii propuse de Consiliul Superior al Magistraturii pentru numirea în funcţia de judecător sau pentru numirea în funcţia de vicepreşedinte ori de preşedinte al instanţei judecătoreşti, cu prezentarea unei note informative Consiliului Superior al Magistraturii".

În conformitate cu art. 19 alin. (1) lit. d) și alin. (2) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014, „*sesizarea privind faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de judecători poate fi înaintată de* ***Inspecţia judiciară, prin autosesizare*** *în urma controalelor efectuate în condiţiile prevăzute de art.7[2] al Legii nr.947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii, precum şi în cazul recepţionării raportului privind rezultatele evaluării integrităţii instituţionale, întocmit de către Centrul Naţional Anticorupţie.* ***Subiecţii prevăzuţi la alin. (1) pot înainta sesizarea privind faptele care le-au devenit cunoscute în exercitarea drepturilor sau atribuţiilor de funcţie ce le deţin sau în baza informaţiilor difuzate de mass-media***".

Conform pct. 10.1 lit. d) din Regulamentul cu privire la organizarea, competenţa şi modul de funcţionare a inspecţiei judiciare, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 89/4 din 29 ianuarie 2013, „*sesizarea privind faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de judecători poate fi înaintată de persoanele indicate în art. 19 al Legii nr.178 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor - Inspecţia Judiciară, prin autosesizare în urma controalelor efectuate în condiţiile prevăzute de art.72 al Legii nr.947-XIII din 19 iulie 1996 cu privire la Consiliul Superior al Magistraturii*".

Prin urmare, contrar argumentelor invocate de reclamantul Balan Gheorghe, Inspecţia judiciară se poate autosesiza, în vederea verificării faptelor care pot constitui abateri disciplinare comise de către judecători. Or, după cum rezultă din prevederile alin. (2) art. 19 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014, Inspecția judiciară este în drept să se sesizeze și în baza faptelor cunoscute în exercitarea funcțiilor sale.

Respectiv, Inspecţia judiciară, întemeiat, în baza art. 19 alin. (1) lit. d) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014, pct. 10.1 lit. d) din Regulamentul cu privire la organizarea, competenţa şi modul de funcţionare a inspecţiei judiciare, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr.89/4 din 29 ianuarie 2013, prin încheierile din data de 1 martie 2018 şi 2 mai 2018, s-a autosesizat în baza informaţiei parvenite de la Curtea de Apel Chişinău cu privire la motivele de anulare a sentinţelor din data de 12 aprilie 2017 în privinţa lui Cioară Alexei şi 20 martie 2017 în privinţa lui Zaharia Cristian, adoptate de judecătorul Judecătoriei Chişinău, sediul central, Gheorghe Balan, pentru verificarea existenţei sau inexistenţei faptelor, care pot constitui temeiuri de abateri disciplinare.

Potrivit art. 23 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014 (în formula în vigoare la data întocmirii rapoartelor de către Inspecția judiciară și emiterii hotărârilor Completului de admisibilitate), „*verificarea sesizării reprezintă etapa în cadrul căreia se stabilesc faptele imputate judecătorului şi consecinţele acestora, circumstanţele în care au fost comise, precum şi orice alte date concludente din care să se poată stabili existenţa sau inexistenţa elementelor abaterii disciplinare. Inspectorul-judecător căruia i-a fost repartizată sesizarea este obligat: a) să întreprindă toate măsurile necesare pentru a verifica faptele invocate de autorul sesizării şi a stabili existenţa sau inexistenţa elementelor faptei care poate constitui abatere disciplinară; b) să solicite, cu informarea preşedintelui instanţei judecătoreşti, opinia scrisă a judecătorului la care se face referire în sesizare cu privire la circumstanţele invocate; c) să întocmească dosarul cauzei disciplinare care include sesizarea privind faptele care pot constitui abateri disciplinare, precum şi toate materialele şi alte probe obţinute în urma verificării*”.

Conform art. 23 alin. (3) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014, „*în procesul de verificare a sesizării, inspectorul - judecător este în drept: a) să facă copii de pe documentele relevante, inclusiv din dosarele la examinarea cărora se afirmă că au fost comise faptele descrise în sesizare; b) să solicite alte informaţii necesare de la preşedintele instanţei şi alţi judecători de la instanţa în care activează judecătorul vizat în sesizare, precum şi de la alte autorităţi publice, persoane cu funcţii de răspundere sau persoane private; c) să solicite, în caz de necesitate, persoanei care a depus sesizarea explicaţii verbale şi în scris, precum şi probe suplimentare în legătură cu faptele invocate în sesizare; d) să întreprindă alte măsuri pe care le consideră necesare pentru a demonstra existenţa sau inexistenţa elementelor abaterii disciplinare în faptele indicate în sesizare*”.

În consecință, cerințele reclamantului privind anularea raportului inspectorului - judecător principal Clima Nicolae pe marginea controlului efectuat la autosesizarea Inspecției judiciare în privința judecătorului Balan Gheorghe de la Judecătoria Chișinău, sediul Central, nr. 211 s - 299 p/m din 17 aprilie 2018, și raportului inspectorului - judecător principal Clima Nicolae pe marginea controlului efectuat la autosesizarea Inspecției judiciare în privința judecătorului Balan Gheorghe de la Judecătoria Chișinău, sediul Central, nr. 412 s - 578p/m din 23 mai 2018, urmează a fi respinse, or, motive întemeiate pentru a decide nulitatea rapoartelor menționate, instanței nu au fost prezentate.

În acest context, Completul judiciar va respinge alegațiile reclamantului Balan Gheorghe cu referire la faptul că „*a solicitat expres abținerea inspectorului-judecător principal Clima Nicolae de la examinarea autosesizărilor, iar acesta nu s-a abținut de la examinarea propriilor autosesizări*”, or, în situația în care Balan Gheorghe a considerat că este prezent vreun temei de recuzare în privința inspectorului-judecător, urma să înainteze o cerere de recuzare inspectorului-judecător, dar nicidecum să

invoce la această etapa faptul că inspectorul-judecător principal Clima Nicolae urma să se abțină. De altfel, din materialele cauzei, rezultă că, Balan Gheorghe nu a făcut uz de acest drept al său și nu a înaintat nici o cerere de recuzare inspectorului-judecător Clima Nicolae, expunându-și în acest mod tacit încrederea față de inspectorul-judecător.

În corespundere cu art. 27 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014, „*completele de admisibilitate ale colegiului disciplinar verifică admisibilitatea sesizării cu privire la faptele care pot constitui abateri disciplinare comise de judecători şi decid asupra admisibilităţii sau respingerii sesizării*".

Potrivit probelor administrate la dosar, urmare a verificării sesizării, inspectorul-judecător a prezentat Completului de admisibilitate al Colegiului disciplinar pentru examinare, rapoartele cu nr. 211s-299p/m din 17 aprilie 2018 şi nr. 412s-578p/m din 23 mai 2018 cu dosarul cauzei disciplinare.

Conform art. 28 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014, „*completele de admisibilitate ale colegiului disciplinar examinează raportul şi dosarul cauzei disciplinare transmise de inspecţia judiciară în vederea determinării admisibilităţii sau inadmisibilităţii sesizării. Procedura în faţa completelor de admisibilitate este scrisă*".

În conformitate cu art. 28 alin. (3) lit. a) și alin. (5) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014, „*completele de admisibilitate ale colegiului disciplinar decid admisibilitatea sesizării şi transmiterea cauzei disciplinare spre examinare plenului colegiului disciplinar, în cazul în care din cuprinsul sesizării, dosarului cauzei disciplinare sau al raportului întocmit de inspectorul-judecător rezultă bănuiala rezonabilă că a fost comisă o abatere disciplinară. Hotărîrea privind admisibilitatea sesizării nu necesită a fi motivată, dar trebuie să conţină referinţe la fapta sau faptele imputate judecătorului. Hotărîrea respectivă, dosarul cauzei şi raportul inspectorului-judecător se transmit, în termen de 3 zile lucrătoare, colegiului disciplinar pentru examinare*".

La rândul său, prin hotărârile Completului de admisibilitate nr. 1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 22/9 şi 23/9 din 3 septembrie 2018, urmare a analizării rapoartelor și opiniei judecătorului, cauza disciplinară cu privire la acţiunile judecătorului Balan Gheorghe de la Judecătoria Chișinău, sediul Central, a fost transmisă spre examinare Plenului Colegiului disciplinar.

Instanța de judecată menționează că, deși reclamantul a solicitat anularea hotărârilor Completului de admisibilitate nr. 1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 22/9 şi 23/9 din 03 septembrie 2018, acesta nu a indicat careva motive de drept, ce ar putea fi puse la baza emiterii unei hotărâri judecătorești de anulare a acestora. Or, cele invocate de reclamant, nu constituie temei

legal pentru anularea hotărârilor nr.22/9 şi 23/9 a Completului de admisibilitate nr. 1 din 3 septembrie 2018.

Argumentele reclamantului cu privire la faptul că, membrii Completului de admisibilitate și-ar fi expus anticipat opinia în privința soluției care urma să fie adoptată pe cauza disciplinară în privința reclamantului, instanța le respinge ca nefondate, precum și lipsite de careva suport probatoriu în acest sens.

Instanța notează că, prevederile art. 28 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014, sunt interpretate eronat de reclamant, în privința obiectului de examinare de către Completul de admisibilitate.

După cum rezultă din sensul normei de drept enunțate, Completul de admisibilitate examinează raportul şi dosarul cauzei disciplinare transmise de Inspecţia judiciară, în vederea determinării admisibilităţii sau inadmisibilităţii sesizării, pronunţându-se referitor la admisibilitatea sesizării în cazul în care din cuprinsul sesizării, dosarului cauzei disciplinare sau al raportului întocmit de inspectorul - judecător rezultă bănuiala rezonabilă că a fost comisă o abatere disciplinară. Astfel, Completul examinează nu doar sesizările, dar și admisibilitatea rapoartelor întocmite de inspectorul – judecător, ca urmare a autosesizării.

La acest capitol, Completul judiciar relevă prin indicarea în dispozitivul hotărârilor completului de admisibilitate nr. 1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 22/9 din 3 septembrie 2018 și nr. 23/9 din 3 septembrie 2018, a faptului că „*Se admite Raportul pe marginea controlului efectuat la autosesizarea Inspecției judiciare, inspectorului-judecător al Inspecției judiciar, Clima Nicolae și se transmit materialele spre examinare plenului Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii*”, Completul de admisibilitate a acționat în limitele competențelor conferite de lege, în așa mod luând o soluție asupra admisibilității autosesizării, respectiv transmiterea cauzei disciplinare spre examinare plenului colegiului disciplinar, conform art. 28 alin. (3) lit. a) și alin. (5) din Legea nr. 178 din 25.07.2014.

În acest context, chiar și așa instanţa de judecată va aprecia că indicarea, în partea dispozitivă a hotărârilor completului de admisibilitate nr. 1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 22/9 din 3 septembrie 2018 și nr. 23/9 din 3 septembrie 2018 a unei formulări precum „*Se admite Raportul pe marginea controlului efectuat la autosesizarea Inspecției judiciare, inspectorului-judecător al Inspecției judiciar, Clima Nicolae și se transmit materialele spre examinare plenului Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii*”, nu constituie un temei verosimil de anulare a operațiunilor administrative. Or, din sistemul reglementărilor instituite prin Codul administrativ nu se conturează o astfel de concluzie. Doar în situația unui viciu fundamental de procedură poate fi pusă problema valabilității unei operațiuni administrative.

Prin urmare, alegațiile reclamantului privind faptul că, Completul de admisibilitate a hotărât admiterea Rapoartelor inspectorului - judecător principal al

Inspecției judiciare, Clima Nicolae, dar nu s-a pronunțat privitor la admiterea sesizărilor, sunt nefondate, or, Completul de admisibilitate a acționat în limitele competențelor conferite de lege.

Instanța de judecată respinge ca nefondat și argumentul reclamantului privind faptul că mandatul de membru al Colegiului disciplinar al judecătorului Elena Cobzac, a încetat de drept odată cu adoptarea Hotărârii Parlamentului nr. 10 din 08 februarie 2018 privind numirea în funcția de judecător al Curții Supreme de Justiție, precum și alegerea la Adunarea Generală a Judecătorilor din 23 martie 2018 a judecătorului Igor Mînăscurtă în calitate de membru al Colegiului Disciplinar. Or, la caz, se reține că, potrivit art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014, „*mandatul membrului colegiului disciplinar poate înceta sau poate fi revocat: a) la cererea proprie; b) în caz de deces; c) în cazul participării la adoptarea unei hotărîri cu încălcarea prevederilor art.14 alin.(1); d) în cazul apariţiei unei situaţii de incompatibilitate prevăzute la art.9 alin.(2); e) la propunerea motivată a colegiului disciplinar, adoptată cu votul a cel puţin 2/3 din membrii acestuia, în caz de neîndeplinire timp de cel puţin 3 luni, fără motive întemeiate, a obligaţiilor de membru al colegiului disciplinar stabilite de prezenta lege*".

Astfel, Completul notează că, alegațiile invocate de reclamant privind încetarea mandatului unui membru al Colegiului disciplinar, nu se încadrează în nici una din situațiile reglementate de legislator la art. 11 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014, ce prevede încetarea mandatului membrului colegiului disciplinar. Respectiv, argumentul invocat urmează a fi respins ca neîntemeiat.

Ca urmare, instanța constată că, procedura de examinare a admisibilității procedurii disciplinare a fost desfășurată în conformitate cu art. 28 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014, cât şi Regulamentul cu privire la activitatea Colegiului disciplinar, aprobat prin Hotărârea CSM nr. 144/7 din 03 martie 2015, modificat prin Hotărârea CSM nr. 505/24 din 13 noiembrie 2018, iar temei de anulare a actelor nu au fost stabilite.

Având în vedere cele enunțate, Completul judiciar ajunge la concluzia de a respinge cerințele reclamantului privind anularea hotărârii Completului de admisibilitate nr. 1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, nr. 22/9 din 3 septembrie 2018 și hotărârii Completului de admisibilitate nr. 1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, nr. 23/9 din 3 septembrie 2018, prin care s-a hotărât admiterea rapoartelor, pe marginea controlului efectuat la autosesizarea Inspecției judiciare - judecător al Inspecției Judiciare - Clima Nicolae, or, hotărârile menționate au fost emise de către un organ competent, cu respectarea procedurii prevăzute de lege, în limitele competențelor legale ce le-au fost atribuite.

Conform art. 8 alin. (1) din Legea nr. 178 din 25.07.2014, „*Colegiul disciplinar este un organ care examinează cauzele disciplinare în privința judecătorilor în funcție și a celor demisionați și aplică sancțiuni disciplinare*”.

Potrivit pct. 40 și 41 din Regulamentul cu privire la activitatea Colegiului Disciplinar, aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 505/24 din 13 noiembrie 2018, „*Colegiul în plen examinează contestațiile privind respingerea sesizării de către completul de examinare a contestațiilor, fondul procedurilor disciplinare și orice chestiune ce ține de competența Colegiului conform legislației în vigoare. La ședințele în plen ale Colegiului participă toți membrii acestuia. Ședințele în plen sunt deliberative dacă la ele participă cel puțin 6 membri ai Colegiului*”.

În conformitate cu art. 34 alin. (1) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014, „*ședințele colegiului disciplinar sunt publice, cu excepţia cazurilor în care colegiul decide, din oficiu sau la solicitarea judecătorului vizat în cauza disciplinară, examinarea cauzei în şedinţă închisă în interesul respectării ordinii publice sau securităţii naţionale sau cînd este necesară protecţia vieţii private a participanţilor la procedura disciplinară*”.

În continuare, instanța reține că, potrivit art. 31 alin. (1) – (3) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014, „*cauza disciplinară se examinează cu citarea obligatorie a judecătorului vizat, a reprezentantului inspecţiei judiciare şi a persoanei care a depus sesizarea. La examinarea cauzei disciplinare judecătorul şi persoana care a depus sesizarea pot fi reprezentaţi sau asistaţi de un avocat sau o altă persoană, aleşi de judecător sau persoana care a depus sesizarea în calitate de reprezentant. Neprezentarea în mod repetat sau fără motive întemeiate fie a judecătorului sau persoanei care a depus sesizarea, fie a reprezentanţilor acestora la şedinţa colegiului disciplinar nu împiedică examinarea cauzei disciplinare*”.

Conform art. 3 din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014, „*judecătorii răspund disciplinar pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de prezenta lege. Încălcarea prevederilor altor acte normative atrage răspunderea disciplinară numai în cazurile în care fapta constituie o abatere disciplinară în conformitate cu art.4*”.

Articolul 4 alin. (1) lit. b) și c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014 (în vigoare la data comiterii abaterilor disciplinare), statuează că „*constituie abatere disciplinară: b) aplicarea în mod intenţionat, cu rea-voinţă sau aplicarea repetată din neglijenţă gravă a legislaţiei contrar practicii judiciare uniforme; c) acţiunile judecătorului în procesul de înfăptuire a justiţiei care fac dovada incompetenţei profesionale grave şi evidente*”.

Completul judiciar învederează în acest sens, că potrivit materialelor cauzei disciplinare s-a demonstrat cu certitudine că, reclamantul Balan Gheorghe, în calitate de judecător, la 12 aprilie 2017 a pronunțat sentința în cauza penală în privința cet.

Cioara Alexei, pe care l-a recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 46, 217 alin. (4) lit. b), d) din Codul penal, adică procurarea, păstrarea, expedierea, transportarea, distribuirea, precum si altelor operațiuni ilegale cu droguri în scop de înstrăinare de un grup criminal organizat în proporții deosebit de mari, stabilindu-i pedeapsa ***cu aplicarea prevederilor art. 79 din Codul penal***, sub formă de ***amendă în mărime de 1 000 de unități convenționale, echivalentul a 50 000 lei***, cu privarea de dreptul de a activa în domeniul farmaceutic pe un termen de 5 ani.

Sentința pronunțată de judecătorul Balan Gheorghe în privința inculpatului Cioara Alexei a fost contestată cu apel de către procuror, iar prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 4 octombrie 2017 a fost admis apelul declarat, casată parțial sentința, ***pe motivul aplicării eronate a prevederilor art. 79 din Codul penal***, la individualizarea pedepsei şi pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Cioara Alexei a fost recunoscut vinovat şi condamnat în baza art. 42 alin. (2), art. 46 şi art. 217 alin. (4) lit. b), d) Cod penal, la 5 ani închisoare cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa funcție şi exercita activități în domeniul farmaceutic pe termen de 5 ani, indicând că sancțiunea acestuia articol prevede pedeapsă cu închisoare de la 7 la 15 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de la 2 la 5 ani, prin prisma prevederilor art. 16 alin. (5) Cod penal fiind clasificată ca infracțiune deosebit de gravă.

Prin decizia irevocabilă din 27 februarie 2018 (pronunțată integral la 03 aprilie 2018) Colegiul penal lărgit al Curţii Supreme de Justiţie, a menținut decizia Curții de apel.

Potrivit materialelor cauzei disciplinare s-a demonstrat cu certitudine și faptul că reclamantul Balan Gheorghe, în calitate de judecător, prin sentința din 20 martie 2017 l-a condamnat pe inculpatul Zaharia Cristian în baza art. 201^1 alin. (4) Cod penal - violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, care a cauzat vătămarea gravă a integrității corporale soldată cu decesul victimei, ***cu aplicarea prevederilor art. 79 din Codul penal*** la pedeapsa sub formă de ***amendă în mărime de 1000 unități convenționale, echivalentul a 20 000 lei.***

Sentința, fiind contestată cu apel de către procuror şi de către succesorul părţii vătămate prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 9 februarie 2018, a fost casată total şi pronunțată o nouă hotărâre, prin care Zaharia Cristian a fost condamnat în baza art. 201^1 alin. (3) lit. a), c) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis. Din contul inculpatului s-a încasat în beneficiul succesorului părții vătămate, prejudiciul moral în sumă de 80 000 lei şi cheltuielile pentru asistența juridică de 5000 lei. Acțiunea civilă în partea prejudiciului material a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile. La stabilirea pedepsei, instanța de

apel a ținut cont de prevederile din art. 7, 61, 75 din Codul penal, că inculpatul a comis o infracțiune deosebit de gravă, ***iar circumstanțele excepționale care ar justifica aplicarea prevederilor art. 79 din Codul penal, nu s-au constatat.***

Prin decizia irevocabilă a Colegiului penal al Curții Supreme de Justiție din 11 iulie 2018 (pronunțată integral la 08 august 2018), recursurile declarate de avocații inculpatului Zaharia Cristian au fost considerate inadmisibile, ca fiind vădit neîntemeiate.

În conformitate cu art. 79 din Codul penal (în redacția Legii în vigoare la data pronunțării sentințelor), „*(1) ținând cont de circumstanţele excepţionale ale cauzei, legate de scopul şi motivele faptei, de rolul vinovatului în săvârşirea infracţiunii, de comportarea lui în timpul şi după consumarea infracţiunii, de alte circumstanţe care micşorează esenţial gravitatea faptei şi a consecinţelor ei, precum şi de contribuirea activă a participantului unei infracţiuni săvârşite în grup la descoperirea acesteia, instanţa de judecată* ***poate aplica o pedeapsă*** *sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă,* ***sau una mai blândă, de altă categorie****, ori poate să nu aplice pedeapsa complementară obligatorie. Minoratul persoanei care a săvârşit infracţiunea se consideră circumstanţă excepţională. Săvârşirea infracţiunii de către persoanele care au atins vîrsta de 18 ani, dar nu au atins vîrsta de 21 de ani poate fi apreciată de către instanţa de judecată drept circumstanţă excepţională. (1[1]) Poate fi considerată excepţională atât o circumstanţă atenuantă, cât şi un cumul de asemenea circumstanţe legate de situaţiile menţionate la alin.(1). (3)* ***În cazul condamnării persoanelor adulte pentru comiterea infracţiunilor deosebit de grave, instanţa de judecată poate aplica o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală, dar constituind cel puţin două treimi din minimul pedepsei prevăzute de prezentul cod pentru infracţiunea săvârşită.*** *(4) Prevederile alin.(1) nu se aplică persoanelor adulte în cazul aplicării pedepsei detenţiunii pe viaţă, în cazul recidivei de infracţiuni sau al săvârşirii de infracţiuni prevăzute la art. 166[1] alin. (2)–(4)*”.

Reieșind din normele enunțate, Completul judiciar reține că, alineatul (1) art. 79 din Codul penal, stabileşte trei modalităţi de aplicare a pedepsei, şi anume: a) aplicarea unei pedepse sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă; b) aplicarea unei pedepse mai blânde, de altă categorie; c) neaplicarea pedepsei complementare obligatorii.

În cazul prevederilor alin. (3) art. 79 din Codul penal este cert faptul legislatorul se referă doar la modalitatea de aplicare a pedepsei sub limita minimă, prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă. La celelalte două modalităţi de aplicare a pedepsei mai blânde decât cea prevăzută de lege, nu se face referire. Acest fapt însă, nu poate fi interpretat în sensul că legea permite aplicarea unei pedepse mai blânde, de altă categorie, decât cea prevăzută de lege sau neaplicarea pedepsei complementare obligatorii în cazul condamnării persoanelor adulte pentru comiterea infracțiunilor deosebit de grave. Astfel, odată ce legiuitorul a stabilit restricție pentru aplicarea pedepsei sub limita minimă prevăzută de legea penală pentru infracţiunea respectivă,

nu se permite nici aplicarea unei pedepse mai blânde, de altă categorie, decât cea prevăzută de lege sau neaplicarea pedepsei complementare obligatorii.

Prin urmare, instanța de judecată reține ca întemeiată poziția pârâtului cu referire la faptul că Plenul Colegiului disciplinar justificat a stabilit că în ambele cazuri judecătorul Balan Gheorghe, în pofida faptului că infracțiunile pentru care au fost condamnați inculpații sunt infracțiuni ***deosebit de grave***, contrar prevederilor alin. (3) art. 79 din Codul penal, a stabilit inculpaților vizați în hotărârile descrise pedepse sub formă de amendă, deşi sancțiunile normelor penale, pentru infracțiunile care au fost condamnați, prevăd doar pedeapsa închisorii. La fel, justificat a fost reținut și faptul că în sentințele pronunțate de către judecătorul Balan Gheorghe nu se constată existenta cărorva circumstanțe excepționale, ce ar face posibilă aplicarea prevederilor art 79 alin. (1) din Codul penal.

În acest sens, urmează a fi punctat faptul că încălcările stabilite de Plenul Colegiului disciplinar, respectiv Consiliul Superior al Magistraturii au fost constatate prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 4 octombrie 2017 (menținută prin decizia irevocabilă din 27 februarie 2018 a Curţii Supreme de Justiţie) și prin decizia Colegiului penal al Curţii de Apel Chişinău din 9 februarie 2018 (menținută prin decizia irevocabilă a Curții Supreme de Justiție din 11 iulie 2018).

Astfel, Completul de judecată conchide că, pârâtul întemeiat a constatat că acțiunile reclamantului se încadrează în temeiurile prevăzute de 4 alin. (1) lit. b) și c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014 (***în vigoare la data comiterii faptelor***), or, este cert faptul că reclamantul în două spețe similare (*sentința pronunțată la 12 aprilie 2017 în privința cet. Cioara Alexei, pe care l-a recunoscut vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzute de art. 42 alin. (2), 46, 217 alin. (4) lit. b), d) din Codul penal şi sentința pronunțată la 20 martie 2017 în privința lui Zaharia Cristian, pe care l-a recunoscut vinovat de săvârşirea infracţiunii prevăzută la art. 201[1] alin. (4) Cod penal*) a aplicat vădit incorect prevederile art. 79 din Codul penal, stabilind inculpaților pedepse sub formă de amendă contrar prevederilor alin. (3) art. 79 din Codul penal, ce acorda dreptul instanței în cazul constatării existenței circumstanțelor excepționale, să aplice o pedeapsă sub limita minimă prevăzută de legea penală, dar constituind cel puţin două treimi din minimul pedepsei prevăzute de prezentul cod ***pentru infracţiunea săvârşită***.

Cu referire la legea aplicabilă în privința judecătorului Balan Gheorghe având în vedere că textul art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, la data de 20 martie 2017, ziua pronunțării sentinței în privința cet. Zaharia Cristian şi la 12 aprilie 2017, ziua pronunțării sentinței în privința cet. Cioara Alexei, era diferit de textul de lege în vigoare la ziua adoptării hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019 și la ziua adoptării hotărârii Consiliului Superior al Magistraturii nr. 296/17 din 23 iulie 2019, Completul judiciar reține următoarele.

Potrivit art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor (în vigoare la data comiterii faptelor), „*constituie abatere disciplinară: b) aplicarea în mod intenţionat, cu rea-voinţă sau aplicarea repetată din neglijenţă gravă a legislaţiei contrar practicii judiciare uniforme*”.

Iar conform art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 (în vigoare la data emiterii actelor administrative), „*Constituie abatere disciplinară: b) adoptarea unei hotărâri judecătoreşti prin care, intenţionat sau din neglijenţă gravă, au fost încălcate drepturile şi libertăţile fundamentale ale persoanelor fizice sau juridice, garantate de Constituţia Republicii Moldova şi de tratatele internaţionale privitoare la drepturile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte*”.

Completul judiciar atestă că faptele imputate reclamantului Balan Gheorghe, prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 au fost comise la data de 20 martie 2017, ziua pronunțării sentinței în privința cet. Zaharia Cristian şi la 12 aprilie 2017, ziua pronunțării sentinței în privința cet. Cioara Alexei, adică până la modificările operate prin Legea pentru modificarea Legii nr.178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 136 din 19 iulie 2018.

De aici rezultă că, prin Legea pentru modificarea Legii nr.178/2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 136 din 19 iulie 2018, faptele prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 (în redacția Legii în vigoare la data comiterii faptei), nu au fost scoase din sfera ilicitului disciplinar, aceasta având corespondent în legea nouă. Redacția nouă a normei în cauză nu înlătură caracterul ilicit al abaterii disciplinare și nu ușurează sancțiunea, adică nu are efect retroactiv, acțiunile reclamantului corect fiind încadrate conform legii în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

În conformitate cu art. 73 din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative (în vigoare la data emiterii actelor administrative), „*Actul normativ se aplică fără limită de timp dacă în textul acestuia nu este prevăzut altfel. Actul normativ sau unele dispoziții ale acestuia pot avea aplicare temporară. În acest caz, în actul normativ se indică termenul de aplicare ori evenimentul la survenirea căruia actul normativ sau unele dispoziții îşi încetează acţiunea. Actul normativ produce efecte doar cât este în vigoare şi, de regulă, nu poate fi retroactiv sau ultraactiv. Au efect retroactiv doar actele normative prin care se stabilesc sancţiuni mai blânde. Actele normative pot ultraactiva, în mod excepţional, dacă acest lucru este prevăzut expres de noul act normativ*”.

Potrivit art. II din Legea nr. 137 din 19 iulie 2018 pentru modificarea unor acte legislative, „*sesizările cu privire la abaterile disciplinare depuse la Consiliul Superior al Magistraturii până la intrarea în vigoare a prezentei legi, precum şi contestaţiile aflate în procedura completelor de admisibilitate şi cele ale colegiului disciplinar vor fi examinate conform procedurilor existente până la data intrării în vigoare a prezentei legi*”.

Prin urmare, instanța de judecată conchide că autoritatea publică pârâtă corect a reținut în acțiunile reclamantului abaterea disciplinară prevăzută la art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 privind răspunderea disciplinară a judecătorilor, ***în vigoare la momentul comiterii faptei***, or, acceptând încadrarea acțiunilor reclamantului în baza art. 4 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 (în redacția nouă, în vigoare la data emiterii actelor administrative contestate), s-ar încălca principiul legalității, deoarece aplicarea dispozițiilor legale actualizate nu ar fi justificată în raport cu momentul săvârșirii faptei, care era reglementat de legea în vigoare la acel moment. Astfel, aplicarea noii reglementări ar contraveni și principiilor de drept conform cărora legea trebuie să fie aplicată în mod corect și echitabil, respectând cadrul normativ existent în momentul comiterii abaterii disciplinare.

În conformitate cu prevederile art. 16 alin. (1) din Codul administrativ, „*dreptul discreționar al autorității publice reprezintă posibilitatea acesteia de a opta între mai multe soluții posibile corespunzătoare scopului legii atunci cînd aplică o dispoziție legală*".

După cum rezultă din prevederile art. 225 alin. (1) din Codul administrativ, „*instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ*".

Așadar, cu referire la existența dreptului discreționar al Colegiului disciplinar şi al Consiliului Superior al Magistraturii de a purcede la cercetarea şi la constatarea din oficiu a unei abateri disciplinare, fără implicarea colegiului de evaluare a performanțelor judecătorilor, a dovezii incompetenței profesionale grave şi evidente, de a reține şi a incrimina o abatere disciplinară cu aplicarea sancțiunii disciplinare, Completul judiciar menționează faptul că, Inspecția judiciară, Completele de admisibilitate, cât și Plenul Colegiului disciplinar, de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, sunt organele abilitate prin lege, de a constatat în acțiunile judecătorilor existența elementelor, ce întrunesc abaterea disciplinară.

La rândul său, instanța de judecată urmează a verifica dacă a fost respectată procedura legală, s-a exercitat dreptul discreționar, cu luarea în considerare a tuturor faptelor relevante, s-au respectat limitele legale ale dreptului discreționar, precum și dacă autoritatea publică și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege. Or, în caz contrar, instanța s-ar subroga în drepturile și competența autorității publice, fapt ce nu poate fi admis.

Sub acest aspect, se reține că, Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nu prevede în mod expres și nici nu obligă ca constatarea abaterii disciplanare prevăzută la art. 4 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 (*acţiunile judecătorului în procesul de înfăptuire a justiţiei care fac dovada incompetenţei profesionale grave şi evidente*), să fie precedată de hotărârea Colegiului pentru evaluarea judecătorilor, ca dovadă a incompetenței.

Astfel, incompetenţa profesională gravă şi evidentă presupune acţiuni care ar demonstra lipsă de cunoştinţe sau de practică într-un anumit domeniu, la caz în domeniul de aplicare a legilor, a practicii unitare în speţele care se soluţionează - circumstanţe ce au fost constatate atât de Colegiul disciplinar, cât și de Consiliul Superior al Magistraturii.

Prin acțiunea înaintată, reclamantul Balan Gheorghe a invocat încălcarea dreptului de apărare, prin faptul că, Colegiul în plen a examinat fondul procedurilor disciplinare, în lipsa acestuia.

În acest sens, instanța de judecată menționează faptul că, Plenul Colegiului disciplinar a considerat posibilă examinarea procedurii disciplinare intentată în privința reclamantului Balan Gheorghe în lipsa acestuia, anterior, ședințele Colegiului fiind amânate din diferite motive, la cererile reclamantului, iar acesta nu a prezentat careva acte confirmative, eliberate de o instituție medicală, din care ar rezulta că se află în concediu medical şi se află în imposibilitate de a se prezenta în ședință.

Astfel, instanța constată faptul că, autoritatea publică a acționat potrivit art. 31 alin. (3) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014, deoarece neprezentarea în mod repetat sau fără motive întemeiate a judecătorului, nu împiedică examinarea cauzei disciplinare.

Mai mult, instanța de judecată reține faptul că, acțiunile privind procedurile disciplinare, au început încă în luna martie 2018, reclamantul prezentând la data de 3 și 21 martie 2018, note informative preliminare. Astfel, cunoștea cu certitudine despre procedurile menționate. Respectiv, reclamantul a cunoscut despre necesitate de contractare a unui reprezentant, care să îi apere interesele încă în martie 2018, cauza disciplinară fiind examinată la 19 ianuarie 2018.

Prin urmare, reclamantul a dispus de un termen de circa 9 luni, pentru a-și asigura reprezentarea intereselor de către un reprezentant împuternicit în modul prevăzut de lege, urmând să-și exercite drepturile cu bună-credință în acest sens.

Respectiv, argumentul invocat de reclamant privind examinarea cauzei disciplinare în lipsa sa și încălcarea dreptului la apărare, nu poate fi reținut de instanța de judecată, urmând a fi respins.

Completul judiciar menționează faptul că, fiind analizată procedura de emitere a hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr.1/1 din 18 ianuarie 2019, prin care reclamantului Balan Gheorghe, i s-a aplicat sancţiunea disciplinară prevăzută de art. 6 alin. (1) lit. d) - eliberarea din funcţia de judecător, se constată că, autoritatea publică a acționat în limitele competenței legale.

În acest sens, instanța de judecată notează că, reclamantul a indicat asupra dezacordului cu hotărârea enunțată, însă argumentele aduse de acesta, nu pot fi puse la baza emiterii unei hotărâri judecătorești de anulare a actului contestat, or, nu constituie temei de nulitate în sensul legii.

Din considerentele expuse mai sus, Completul consideră necesar de a respinge pretenția reclamantului privind anularea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr.

1/1 din 18 ianuarie 2019, prin care s-a constatat abaterile disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit, b) și c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor în acțiunile judecătorului Judecătoriei Chișinău, sediul Central, Balan Gheorghe, în cauza disciplinară intentată în temeiul autosesizărilor inspectorului-judecător principal, Clima Nicolae, nr. 819 m din 01 martie 2018 și nr. 1752 m din 02 mai 2018, și s-a aplicat sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 6 alin.(1) lit. d) - eliberarea din funcția de judecător.

La data de 26 februarie 2019 și 28 mai 2019 în temeiul art. 39 alin. (1) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Balan Gheorghe a depus la Consiliul Superior al Magistraturii contestație împotriva Hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr.1/1 din 18 ianuarie 2019, prin care i s-a aplicat sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 6 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 178 din 25 iulie 2014 – eliberarea din funcția de judecător.

Prin contestația depusă, reclamantul Balan Gheorghe, a solicitat:

1) anularea raportului nr. 211s-299 p/m din 17 aprilie 2018 întocmit de inspectorul-judecător principal Clima Nicolae, pe marginea controlului efectuat la autosesizarea Inspecției judiciare în privința judecătorului Balan Gheorghe;

2) anularea raportului nr. 412s-578p/m din 23 mai 2018 întocmit de inspectorul-judecător principal Clima Nicolae, pe marginea controlului efectuat la autosesizarea Inspecției judiciare în privința judecătorului Balan Gheorghe;

3) anularea hotărârii completului de admisibilitate nr. 1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 22/9 din 3 septembrie 2018, prin care a fost efectuat raportul pe marginea controlului la autosesizarea Inspecției judiciare, inspector-judecător al Inspecției judiciare, Clima Nicolae din 17 aprilie 2018, în privința judecătorului Balan Gheorghe și transmise materialele spre examinare Plenului Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii;

4) anularea hotărârii completului de admisibilitate nr. 1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii nr. 23/9 din 3 septembrie 2018, prin care a fost admis raportul pe marginea controlului efectuat la autosesizarea inspectorului-judecător, Nicolae Clima din 23 mai 2018, în privința judecătorului Gheorghe Balan și transmise materialele spre examinare Plenului Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii;

5) anularea hotărârii Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019, prin care s-au constatat abaterile disciplinare prevăzute de art. 4 alin. (1) lit. b) și c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25 iulie 2014, în acțiunile judecătorului Balan Gheorghe, în cauza disciplinară intentată în temeiul autosesizărilor inspectorului-judecător principal, Clima Nicolae nr. 819m din 01 martie 2018 și nr. 1752m din 02 mai 2018, și aplicată sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 6 alin.(1) lit. d), eliberarea din funcția de judecător;

6) încetarea procedurii disciplinare din motiv că nu au fost comise abaterile disciplinare.

Conform prevederilor art. 39 alin. (1) și (2) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014 (în vigoare la data emiterii actului administrativ), „*Hotărârile colegiului disciplinar pot fi contestate la Consiliul Superior al Magistraturii, prin intermediul colegiului, de către persoanele care au depus sesizarea, inspecţia judiciară sau judecătorul vizat în hotărîre, în termen de 15 zile de la data primirii copiei hotărîrii motivate. Termenul de 15 zile este un termen de decădere. La expirarea acestui termen, hotărîrile necontestate ale colegiului disciplinar devin irevocabile. Dosarele disciplinare contestate se repartizează în mod aleatoriu membrilor Consiliului Superior al Magistraturi, cu excepţia membrilor din oficiu. Dacă sesizarea a fost depusă de către unul dintre membrii Consiliului Superior al Magistraturii, atunci acesta nu va participa la examinarea contestaţiei. Contestaţiile se examinează în cel mult 30 de zile de la data înregistrării lor la Consiliul Superior al Magistraturii. Data, ora şi locul examinării contestaţiei se comunică din timp persoanei care a depus sesizarea şi judecătorului vizat.*

După examinarea contestaţiilor, Consiliul Superior al Magistraturii decide: a) menţinerea fără modificare a hotărârii colegiului disciplinar; ***b) admiterea contestaţiei şi adoptarea unei noi hotărâri. În acest caz prevederile cu privire la procedura de examinare şi conţinutul hotărârii colegiului disciplinar privind rezultatul examinării cauzei disciplinare sunt aplicabile şi pentru Consiliul Superior al Magistraturii***”.

Potrivit art. 6 alin. (1), (4) și (6) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor nr. 178 din 25.07.2014, „*sancţiunile disciplinare care pot fi aplicate judecătorilor sunt: a) avertismentul; b) mustrarea; c) reducerea salariului; d) eliberarea din funcţia de judecător. Mustrarea constituie critica, exprimată în formă scrisă, privind faptele comise de judecător. Termenul de acţiune a mustrării este de 2 ani. Eliberarea din funcţia de judecător reprezintă încetarea de drept a împuternicirilor judecătorului ca urmare a comiterii unei abateri disciplinare grave sau repetate. Propunerea de eliberare din funcţia de judecător este înaintată de Consiliul Superior al Magistraturii în modul stabilit de lege*”.

Din actele cauzei rezultă că, Consiliul Superior al Magistraturii la examinarea contestației depusă de Balan Gheorghe, a considerat că, sancțiunea de eliberare din funcție de judecător, aplicată anterior reclamantului, nu a fost proporțională acțiunilor imputate judecătorului, fiind aplicat și un tratament discriminatoriu în raport cu alți judecători, care au comis abateri disciplinare de acest gen.

Astfel, în urma analizei hotărârilor Colegiului disciplinar, la capitolul comiterea de către judecători a abaterilor disciplinare prevăzute de art.4 alin. (1) lit. b) și c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, Consiliul Superior al Magistraturii a reținut că în procedurile disciplinare intentate în privința unor judecători pe aceleași temeiuri din motiv că nu s-a constatat careva abateri disciplinare

prin Hotărârile nr. 42/10 din 20 decembrie 2014, nr. 46/14 din 23 septembrie 2015, nr.3/1 din 18 ianuarie 2019, procedurile au fost încetate. Pe alte proceduri disciplinare prin Hotărârile nr. 28/15 din 16 noiembrie 2015 și nr.16/10 din 07 decembrie 2019 s-a aplicat sancțiunea „avertisment”.

În acest context, dat fiind faptul că, în acţiunile judecătorului Balan Gheorghe s-a constatat abatere disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. b) şi c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor, admisă în 2 (două) cazuri, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii a considerat oportun de a aplica sancțiunea disciplinară prevăzută de art. 6 alin. (1) lit. b) din Legea nominalizată, şi anume „mustrare”, care după intima convingere a Plenului Consiliului Superior al Magistraturii este una proporțională încălcărilor admise de reclamant.

După cum s-a constatat, despre examinarea contestaţiei depusă împotriva hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019, reclamantul a fost informat, la şedinţa din 23 iulie 2019 a participat şi a dat explicaţii, referitor la contestaţia depusă, fiind astfel, respectat dreptul reclamantului la apărare.

Astfel, exercitându-și dreptul discreționar în conformitate cu normele legale în vigoare, Consiliul Superior al Magistraturii a emis Hotărârea nr. 296/17 din 23 iulie 2019, prin care s-a admis contestația depusă de Balan Gheorghe, s-a casat Hotărârea Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019, emisă în privința acțiunilor judecătorului Balan Gheorghe de la Judecătoria Chișinău și s-a adoptat o nouă hotărâre prin care s-a constatat abaterea disciplinară prevăzută de art. 4 alin. (1) lit. b) și c) din Legea cu privire la răspunderea disciplinară a judecătorilor și s-a aplicat sancțiune disciplinară prevăzută de art. 6 alin. (1) lit. (b) sub formă de „mustrare”.

La acest capitol, se reține că, gravitatea sancțiunii se soluționează și se aplică de către Consiliul Superior al Magistraturii, instanța de judecată având competențe doar de a anula actul administrativ individual defavorabil prin care a fost aplicată sancțiunea, dar nu să o aplice sau să o schimbe, or, în asemenea circumstanțe instanța ar depăşi limitele prevederilor art. 224 din Codul administrativ, implicit îşi va aroga competenţele Consiliului Superior al Magistraturii.

Reieșind din normele legale menționate *supra* în coraport cu materialele cauzei, cât şi explicaţiile date de participanţii la proces, Completul de judecată constată că, la adoptarea hotărârii nr. 296/17 din 23 iulie 2019, Consiliul Superior al Magistraturii şi-a exercitat dreptul discreţionar, reieşind din circumstanţele de fapt constatate și cu prevederile normative care se circumscriu procedurii disciplinare în privința judecătorilor privind examinarea contestațiilor împotriva hotărârii Plenului Colegiului disciplinar.

Astfel, Consiliul Superior al Magistraturii a acționat în limitele împuternicirilor acordate de lege, cu respectarea procedurii prevăzute în acest sens, hotărârea adoptată fiind luată de un organ colegial, ca urmare a analizei faptelor relevante pentru luarea deciziei enunţate, precum şi a realizării procedurii de vot.

În contextul celor expuse, Completul specializat în examinarea cauzelor de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide că Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 296/17 din 23 iulie 2019 cu privire la contestarea hotărârii Plenului Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019, prin care s-a admis contestația depusă de Balan Gheorghe este legală şi întemeiată. Or, de către autoritatea publică pârâtă a fost respectată procedura de emitere a actului administrativ, actul este emis de către un organ competent şi în corespundere cu normele legii materiale aplicabile speţei. Instanţa nu a constatat admiterea a cărorva abateri de lege la emiterea actului administrativ individual defavorabil emis în privinţa reclamantului Balan Gheorghe, legalitatea acestuia nefiind pusă la îndoială de către instanţa de judecată, iar contrariul nu a fost demonstrat în cadrul procesului de judecată organizat cu respectarea principiilor contradictorialității şi al egalității de tratament - ceea ce denotă că temei de admitere a acțiunii reclamantului nu există.

Referitor la argumentul reclamantului precum că actele contestate nu sunt motivate, Completul judiciar notează că, în conformitate cu art. 31 din Codul administrativ, „*actele administrative individuale şi operaţiunile administrative scrise trebuie să fie motivate*”.

Potrivit prevederilor art. 118 din Codul administrativ, „*motivarea este operaţiunea administrativă prin care se expun considerentele care justifică emiterea unui act administrativ individual. În motivare se indică temeiurile esenţiale de drept şi de fapt pe care le-a luat în considerare autoritatea publică pentru decizia sa. Din motivarea deciziilor discreţionare trebuie să poată fi recunoscute şi punctele de vedere din care autoritatea publică a reieşit la exercitarea dreptului discreţionar. Motivarea trebuie să se refere şi la argumentele expuse în cadrul audierii. Motivarea completă a unui act administrativ individual cuprinde: a) motivarea în drept – temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul; b) motivarea în fapt – oportunitatea emiterii actului administrativ, inclusiv modul de exercitare a dreptului discreţionar, dacă este cazul; c) în cazul actelor administrative defavorabile – o descriere succintă a procedurii administrative care a stat la baza emiterii actului: investigaţii, probe, audieri, opinii ale participanţilor contrare conţinutului final al actului etc. Motivarea completă este obligatorie, este parte integrantă a actului administrativ individual şi condiţionează legalitatea acestuia. Motivarea nu este obligatorie în cazul în care: a) autoritatea publică admite o petiţie în totalitate fără ca prin decizia de soluţionare a ei să fie afectate drepturile sau interesele legitime ale altor persoane; b) acest lucru este prevăzut expres de lege; sau c) autoritatea publică emite acte administrative individuale de acelaşi fel într-un număr mai mare sau automatizat şi, conform circumstanţelor de fapt ale cazului în parte, nu se cere o motivare*”.

Completul de judecată constată că actele administrative - Hotărârea Colegiului disciplinar nr. 1/1 din 18 ianuarie 2019 și Hotărârea Consiliului Superior al Magistraturii nr. 296/17 din 23 iulie 2019, precum și operațiunile administrative

materializate prin rapoartele nr. 211s-299 p/m din 17 aprilie 2018 și nr. 412s-578p/m din 23 mai 2018 întocmite de inspectorul-judecător principal Clima Nicolae și hotărârile nr. 22/9 din 3 septembrie 2018 și nr. 23/9 din 3 septembrie 2018 ale completului de admisibilitate nr. 1 al Colegiului disciplinar de pe lângă Consiliul Superior al Magistraturii, sunt motivate în conformitate cu normele legale, fiind indicate argumentele care sunt bazate pe o cercetare amplă a materialelor cauzei.

Din considerentele expuse mai sus, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ ajunge la concluzia că acțiunea în contencios administrativ depusă de Balan Gheorghe împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea actelor administrative individuale defavorabile, urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. f) din Codul administrativ, Completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se respinge ca fiind neîntemeiată acțiunea în contencios administrativ depusă de Balan Gheorghe împotriva Consiliului Superior al Magistraturii privind anularea actelor administrative individuale defavorabile.

Hotărârea cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție. Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiţie în termen de două luni.

Preşedintele completului, judecătorul Mîra Ghenadie

Judecătorii Bostan Angela

Dașchevici Grigore